

Giới thiệu Kiếp Làm Lễ

Người lớn ngày xưa coi việc hôn nhân rất quan trọng. Một khi đã về với nhau, là cứ thế cho tới già, cho tới khi chết, chẳng mấy ai có can đảm ly hôn.

Đàn bà mà trải qua cuộc hôn nhân đầu, người ta xầm xì bàn tán, nói móc đủ kiểu...Phụ nữ chịu tù nhục, dẽ bĩu không chỉ từ chính những người đàn ông, mà cùng phái cũng coi khinh, hạ thấp địa vị của chính mình.

Đàn ông dù có đỡ hơn nhưng vẫn mang tiếng khi chia tay vợ. Người lớn nói, phụ nữ thường hay chịu đựng, nếu họ bỏ đi, chắc chắn có nguyên nhân mà họ không thể nhận được, không phải do ông chồng, thì ắt hẳn là mẹ chồng... Nói chung mười người bỏ vợ, hết chín là có vấn đề.

Mặc dù không đồng tình hoàn toàn về quan điểm này, nhưng tôi hiểu họ nói vẫn có lý và vì từng trải nên họ nghiệm ra được đề răn dạy lớp trẻ. Mặc dù tôi không quan tâm nhiều đến vấn đề này nhưng xin được kể với mọi người một câu chuyện về một người đàn bà làm lễ.

Bạn đang đọc truyện *Kiếp Làm Lễ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1

Tôi thường nghe các bà, bác mợ ngày xưa dạy rằng "thà chết trẻ hơn làm lễ ma". hồi nhỏ tôi cũng chẳng quan tâm lắm chỉ thấy ghét mấy bà mẹ kể sau khi nghe vài câu truyện cổ tích hay dân gian. Đại loại người ta xây hình tượng bà mẹ kẻ kẻ nào cũng ác, không là yêu tinh cũng là di ghê. Lớn lên mẹ tôi lại bảo "chớ có dây vào đàn ông đã từng đồ vờ. bắt kẻ anh ta đáng thương thế nào. Bởi một khi vợ đã không ở được thì chắc hẳn là có nguyên nhân. anh ta không có tật thì ợ anh ta cũng sẽ thuộc loại tắc te. Nói chung là 10 thằng vợ bỏ thì 9 thằng có vấn đề ". Tôi không hoàn toàn đồng tình. Nhưng cũng chả mấy quan tâm. Nhưng xin phép cho tôi được kể câu chuyện về 1 người đàn bà làm lễ

Chị tên là Lê Thị Thu. cái tên cũng nhẹ nhàng đơn giản như tính nết của chị. năm 37 tuổi chị mới cưới anh Hùng là hàng xóm nhà tôi. Anh này 40 tuổi. vợ cũ nghe nói theo trai nên họ ly hôn. khi ấy tôi chưa về làm dâu ở đây nên không rõ. chỉ biết anh Hùng ở không đã chục năm nay và vợ cũ để đứa con trai ở với anh.đến bây giờ nó cũng đã 15 tuổi. Chẳng biết lí do chị ta cặp bồ là gì. đơn giản vì tham giàu mà theo gã kia hay như người ta đồn anh Hùng "yếu ". nhưng cách anh Hùng sống ai cũng phải khen là "khá đẹp " tính anh ôn hòa dễ mến, chịu khó lại sạch sẽ. Hôm anh sang mời cưới chồng tôi hỏi.

_ vợ anh là gái tân hay nạ dòng.

Anh cười và không giấu nổi niềm tự hào mà trả lời chồng tôi

_ cô ấy là gái tân chú ạ. Cái quan trọng là gia đình rất nề nếp và cũng theo đạo công giáo như bọn mình. cô ấy quá lứa cũng bởi cái số thôi chứ cái nết không chê vào đâu được

Tôi buột miệng chen vào

_ chị ấy sao mà trước không lấy chồng hả anh. chả nhẽ bố mẹ không giục.

Anh Hùng lại phân bua.

_ ngày trước cô ấy đi tu ở nhà dòng với mong muốn làm Monster (sơ dòng - nữ tu đạo công giáo) nhưng bố ấy ốm nặng nên cô ấy về chăm sóc. Rồi 2 năm sau bố mất Thu lại quyết định ở nhà lo cho mẹ mà không vào dòng nữa. Cô ấy muốn ở vậy mà không lấy chồng cũng coi như là tu tại gia. Nhưng năm trước anh lên xã Tam Quan thăm ông chú vô tình ông chú giới thiệu có cô hàng xóm muốn làm mối. thế là anh sang tán. Rõ ràng mãi cả năm trời cô ấy chịu đồng ý cưới anh đấy.

Tôi lặng lẽ nhìn anh Hùng đang rất hạnh phúc rồi lại nghĩ tới cảnh họ cưới nhau. liệu chị ấy có còn làm thành nữ được không. Bởi tôi biết thằng Dũng con trai anh Hùng là tay điện tử có tiếng ở xóm. mà cái cảnh con chung. con riêng phức tạp lắm. hơn nữa bà cụ Sung là mẹ của anh Hùng lại chiều cháu quá. Lúc đầu là muốn bù đắp cho nó sau thành nuông hù. mà số kiếp thì biết thế nào. chỉ là cảm nhận của riêng mình tôi thôi. Cuộc hôn nhân này có lẽ là tốt cho anh Hùng chứ chưa chắc tốt cho chị

*

**

Rồi ngày cưới của anh chị đã tới. Vì là hàng xóm thân thiết vợ chồng tôi sang bên đó cả. đám cưới cũng tung bừng rộn rã không kém gì ai. Bà cụ Sung tươi cười hớn hờ luôn miệng nói Chúa thương đã cho chị về làm dâu nhà bà. tôi biết bà cụ sùng đạo lắm nên cũng chả mấy bất ngờ. Đến khi rước dâu về tôi mới nhìn rõ chị. Chị thuộc tuýp người thấp bé da bánh mật nhưng sáng sủa. So với cái tuổi xấp xỉ tứ tuần thì nhan được sắc như chị cũng không phải là tồi. hôm nay chị mặc trên người bộ áo cách tân màu hồng lộng lẫy.

Sau khi dâu về làm thủ tục gia tiên là vào tiệc. lúc ngồi vào bàn ăn chị Dung là kẻ nhiều chuyện trong xóm, đồng thời cũng là chị dâu của anh Hùng nói nhỏ nhưng cũng đủ để cả mâm nghe thấy

_ sang nhà gái đón dâu mà buồn lắm

Chị Ngân ở xóm trên hỏi thăm.

_ sao mà buồn. bố mẹ nó không chịu gả con hả.

Chị Dung bĩu môi

_ bố mẹ nó không chấp nhận vì chú Hùng đã có một đời vợ rồi. Nên theo luật Công giáo nếu vợ chưa chết mà bỏ nhau lấy người khác là phạm tội. Không được làm phép cưới. Đứng là vá vúi vào nhau thôi mà cũng làm quá.

Một chị khác cũng nói.

_ vậy thì chán nhĩ. sang đón dâu mà nhà gái mặt như đưa đám hay tỏ thái độ thì buồn luôn. Kiểu như không muốn sẽ ý

Chị Dung lại cao giọng nói.

_ người ta không thêm tiếp ý chứ. Mà cũng chả tổ chức cỗ bàn khách khứa gì.Nhà trai sang thì ông bà ấy không có nhà. chỉ có vợ chồng đưa em gái và vài đứa cháu thôi. vậy nên nhà trai cũng nói vài câu khách sáo rồi rước dâu về luôn.

Chị Ngân làm về hiểu biết rồi phán.

_ chả biết bố mẹ giữ lễ luật thế nào chứ con gái già sắp mãn kinh rồi còn làm phách.mà các chị nhìn xem, đôi mắt nó sặc lẹm thế kia, chắc chắn chẳng phải loại vừa dâu.

Tôi ngồi nghe họ nói ăn cỗ cũng chẳng được ngon. Một cô dâu mới về còn chưa kịp cởi áo cưới thì đã làm gì đắc tội đến họ mà bị họ đàm tiếu như thế. phải chăng bọn họ lấy chồng mà không hiểu được nỗi khổ của cảnh làm dâu. Mà đã sợ người khác sung sướng hơn mình. Hay bởi vì kẻ bị tổn thương lại muốn làm tổn thương kẻ khác. cũng như cái kiểu các cụ dạy " muốn nói không làm mẹ chồng mà nói". vậy là bao đời nay mẹ chồng hành hạ ép uổng con dâu. cô con dâu chịu đựng để một ngày được làm mẹ chồng mà bất con dâu của mình chịu lại những uất hận ngày xưa của mình mà trả nợ đời. cứ như thế kéo theo bao thế hệ. Để đứa con gái nào nghe đến 2 từ "mẹ chồng " cũng là lười nhản mặt

Lại nhìn phía trên sân khấu cô dâu chú rể tươi cười hạnh phúc. chiếc máy ảnh của anh thợ ảnh được chớp lia lịa báo hiệu sẽ có nhiều tấm đề đời. tấm cuối cùng bao giờ cũng thế, là ảnh toàn bộ gia đình. Anh thợ đưa máy lên để xem khung hình trước khi bấm. miệng anh ta liến thoắng sắp xếp thứ tự và dáng đứng.Bây giờ đứng ở giữa anh và chị là thằng Dũng. nhìn con chồng cao to hơn cả mẹ kế. có ai nghĩ nếu là mình tự đứng lại xuất hiện một đứa lớn tướng gọi mình là mẹ, rồi lại xác định từ nay phải có trách nhiệm lo lắng cho nó thì chắc là họ cũng bị sốc toàn tập. Thôi thì chỉ mong anh chị có được cuộc sống bình yên

*

* *

Sau ngày cưới chị vẫn đi làm công nhân xuong gạch. chỉ là bây giờ quãng đường đi làm dài gấp đôi. Anh Hùng lại tiếp tục với nghề bốc vác. Còn bà cụ Sung vẫn ở nhà lo lắng cho thằng cháu, lúc nào bà cụ cũng chỉ lo nó đói khổ. mà cuộc sống cứ thế tiếp diễn.

Cho đến vài tháng sau là mùa đông lạnh giá. nơi đây ở vùng tây bắc mỗi khi gió mùa về là cắt da cắt thịt.thế nhưng gần nửa đêm chị Thu vẫn phải lọ mọ đi tìm con chồng. 11 giờ đêm tôi vô tình thấy chị ra cổng thì hỏi

_ chị Thu đi đâu muộn thế.

Chị thờ dãi đáp lại.

_ chị đi loanh quanh xem thấy thằng Dũng không, để gọi nó về.

Tôi lại nói.

_ hay nó lại đi chơi điện tử rồi. Thằng này. Cũng hay game gùng lắm

Chị Thu trả lời.

_ chiều nay tan học mà không thấy nó về. nghe có người nói thấy nó với mẹ nó gặp nhau. rồi mẹ nó lại cho tiền nữa. đến 9h tối cũng không thấy mặt mũi nó nên anh Hùng đi xuống thị trấn vào mấy tiệm nét tìm rồi. chị sốt ruột quá nên đi vài vòng xem thấy bố con nó về không

Nói dứt câu chị Thu phóng xe đi. Trong nhà chỉ còn mình cụ Sung, bà cụ lại điệp khúc ằng hắng khi có ai động vào榻 xấu của đứa cháu nội. còn tôi cũng đi vào ngủ.

Sáng hôm sau gặp chị ở chợ tôi hỏi.

_ đêm qua mấy giờ thằng Dũng mới về hả chị.

Chị Thu không giấu nổi nỗi chán chường mà trả lời tôi.

_ 12rưỡi đêm cô ạ. Anh Hùng tìm nó ở quán bi a. Nhưng thực chất trong đó có mấy xèng. nó còn to gan cầm cả chiếc xe đạp vừa mua nữa.

Nói hết câu chị lại chào tôi để đi về trước. Tôi cũng buồn lây cho chị. nhìn nét mặt hạnh phúc ngày cưới đã biến mất trên khuôn mặt người bà bà ấy mà chạnh lòng.

Bạn đang đọc truyện *Kiếp Làm Lẽ* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2

Chị Thu về rồi tôi còn mua vài thứ nữa rồi về sau. Vừa dừng xe trước sân tôi đã nghe bên nhà anh Hùng có tiếng ầm ĩ. tò mò tôi cũng ngó sang xem. trước hiên nhà anh Hùng dơ chiếc roi tre quất mạnh vào mông thằng Dũng quất lớn.

_ đồ hư hỏng. Tao dạy mày lừa cha dối chú thế phải không. Tội của mày hôm qua tao còn chưa xử mà hôm nay mày lại dám trốn học ạ.

Bà cụ Sung khóc dầm dề

_ thôi. Con nó biết tội rồi, tha cho thằng bé đi

Anh Hùng gắt lên.

_ con đã nhắc mẹ nhiều rồi. Đùng có nuông chiều nó. mẹ xem giờ nó cầm xe đạp để trốn học đi chơi. sau này còn thành thế nào.

Bà cụ Sung im lặng không nói lại con trai. còn thằng Dũng mặt nó lì ra tỏ thái độ thản nhiên không xin lỗi bố cũng không nhận mình sai. Có lẽ thế mà anh Hùng thêm giận. Anh dơ roi vụt con vài cái lên tiếp cho hả. lúc ấy chị Thu mới xông ra đỡ đòn thay và xin chồng.

_ con hư từ từ dạy. Anh đánh nó thế đủ rồi. Nó cũng lớn rồi. Tự nó biết suy nghĩ.

Anh Hùng gạt vợ ra rồi quát.

_ mình tránh ra. mình có biết đánh nó đau một, tôi đau mười không. Tôi là ông bố bất lực. Tôi hối hận khi xưa chỉ mãi đi kiếm tiền mà phó mặc chuyện dạy dỗ nó cho bà nội. Để bây giờ nó thành ra thế này.

Anh Hùng nói xong vừa mệt vừa gập ngồi bệt xuống nền mà thần thờ. Bà cụ Sung nhanh nhẩu ra hiệu cho thằng Dũng lần đi cho khác. còn chị Thu đứng cạnh bên chồng. có lẽ giây phút ấy chị rồi bởi lắm mà có khi đan xen vào đó còn sự thất vọng và hối hận nữa. Biết đâu chị lại ước thà đừng vương nợ đời với anh.

*

* *

Vài hôm sau nhà anh Hùng lại được phen âm ỉ. Lần này kẻ gây ra chuyện vẫn là thằng Dũng và người náo động cả một làng lại là một chị ở xóm dưới. lúc ấy tôi sang bên ấy chơi và nói vài câu chuyện phiếm với chị Thu thì có tiếng xe máy phóng vào sân rồi dừng lại gọi lớn.

_ thằng Dũng đâu rồi.

Trước thái độ thô lỗ của vị khách lạ chị Thu vẫn nhẹ nhàng.

_ chị là ai ạ. Chị cần tìm con em có chuyện gì không ạ.

Người đàn bà kia vênh mặt nói lớn.

_ nó đến nhà tôi chơi rồi dám ăn trộm cái điện thoại của tôi đem bán. lúc đầu tôi cũng không nghĩ là nó lấy. nhưng nó lại bán cho người quen nhà tôi nên họ báo lại. anh chị dạy con thế nào vậy.

Chị Thu gập tái mặt nhưng vẫn rồi rít xin lỗi.

_ dạ. Ai muốn con cái hư hỏng đâu ạ. Mong chị thông cảm để từ từ em dạy cháu. điện thoại của chị giá trị bao nhiêu tiền. em sẽ đền.

Người kia xua tay gạt đi.

_ thôi. nó chẳng đáng bao nhiêu tiền. Nhưng quan trọng là tôi nói để chị biết đường mà liệu. Mới nứt mắt ra đã bỏ lão rồi hỏng sớm.

Chuyện có lẽ sẽ kết thúc nếu như bà cụ Sung không lên tiếng. khi người phụ nữ bị trộm đồ vừa quay xe định đi thì bà cụ Sung lật đật từ bếp chạy ra mắng trả.

_ cháu tôi nó còn nhỏ dại nên mới thế. Cô không thông cảm mà còn làm âm ỉ để mất sĩ diện của nó. chắc gì nó đã lấy mà cô cứ khăng khăng.

Người kia trước thái độ bênh cháu vô lý của bà cụ. chị ta cũng không chịu nhường nhịn mà đáp lại.

_ bà cứ bênh nó chăm chặt có ngày nó kẻ dao vào cổ bà ý.

Bà cụ Sung lại ba máu sáu con rít lên

_ à. mày dám rủa cháu bà à.

Nói rồi bà cụ dơ gậy định đánh người này. Để mọi việc không trở lên căng thẳng hơn nên chị Thu chạy ra can. Chị giữ gậy của mẹ chồng rồi nói với bà.

_ mẹ ơi, mẹ bình tĩnh đã.

Bà cụ Sung giận quá mà quát con dâu.

_ chị không đề ra nó nên chị không thương có phải không. Đúng là loại khác máu tanh lòng. tôi những tưởng chị có ý theo Chúa thì lương tâm cũng thánh thiện. Ai dè chị lại ác tâm như thế.

Người đàn bà kia lại thêm lời.

_ ối dào ối. Các người cứ như diễn hề ý. Tôi về đây. Tự mà dạy bảo con cháu mình đi. không thì sau này ra xã hội người ta dạy

Nói xong người này quay xe phóng đi. Bà cụ Sung vùng gậy định với theo đánh. nhưng làm sao động tác của bà già nhanh hơn được động cơ xe. Bởi vậy bà cụ Sung trượt đà ngã xuống đè lên người chị Thu và khiến chị đập bụng xuống nền sân. Lúc ấy tôi không biết chị có thai nên không mấy bận tâm mà chỉ hỏi cho có lệ và xông ra đỡ bà cụ dậy trước. lúc này chị Thu mới kêu.

_ chị đau bụng quá. Chờ anh Hùng về sợ không kịp. em đưa chị xuống bệnh viện huyện được không.

Tôi giật mình hỏi lại.

_ chị có thai à.

Chị Thu nhăn nhó trả lời.

_ được hơn tháng. mới có lên chị chưa nói với ai

Tôi lo lắng đáp lại.

_ vậy để em đưa chị đi luôn.

Tôi chẳng kịp chuẩn bị mà dắt xe của chị Thu ra mà trở chị đi. Bệnh viện huyện cách nhà cỡ khoảng 4km. tôi cố đi nhanh vì tôi sợ chị đã lớn tuổi nên cũng khó biết trước được điều gì.

Rất may sau khi bác sĩ khám thì nói chị chỉ bị động thai và họ làm các biện pháp để giữ lại con cho chị. Tôi lúc ấy mới thở phào nhẹ nhõm và gọi cho anh Hùng tới.

Chị ở viện nửa tháng mới được về chỉ có em gái chị và anh Hùng qua lại đưa cơm, hôm chị về tôi lại sang chơi. Thái độ của bà cụ Sung thật là tệ. Thấy con dâu về nhà mà mặt bà hầm hầm. Riêng chuyện này là tôi biết lý do. Vì sau hôm chị Thu bị ngã thì anh Hùng biết chuyện nên có mắng thẳng Dũng và trách bà cụ. Có lẽ thế mà bà cụ giận lấy con dâu mà cứ ra mắng vào nhểc

Từ khi chị về nhà mọi công việc cũ vẫn tiếp diễn. sáng 5h dậy đặt ấm nước cho mẹ chồng, chồng và con chồng rửa mặt sau đó đi nấu bữa sáng rồi rửa bát, dọn dẹp sau đó lại đi làm. Bà cụ Sung chưa đến nỗi quá già yếu, thẳng Dũng cũng lớn rồi. những tuyệt nhiên không đỡ đần chị việc gì. đến trưa đi làm về chị lại vội vàng đi nấu cơm và giặt quần áo cả nhà. ăn xong buông bát chị lại vội vàng đi làm chiều. anh Hùng thì đi làm từ sáng đến tối mệt mỏi về nên không thể biết được nỗi vất vả của chị. Lại thêm việc thẳng Dũng vẫn cứ ham chơi lừa học và nghiện điện tử. cho tới khi giọt nước tràn ly.

Thời gian ấy chị đã mang thai tháng thứ 8. trời cuối hè oi ả vẫn đi nhặt củi trên đồi cao. Nhìn chị khệ vác bó củi với cái bụng to tôi chạy lại đỡ. miệng khuyên chị.

_ chị nghỉ ngơi đi chị ạ. Đừng tham công tiếc việc quá

Chị cười tươi như quên đi cả mệt mỏi. lát sau chị mới đáp

_ chị cố lấy ít củi chứ lúc đẻ nằm đây chả có củi mà nấu cơm

Bà cụ Sung ở trong nhà lại nói vọng ra mồm mĩa con dâu.

_ chị ấy muốn làm thì chị ấy làm chứ ai bắt. đừng có cố tình than khổ than sở mà làm mang tiếng nhà tôi

Nhịn nhục đã lâu chị Thu không chịu được nữa lên cãi lại.

_ con không có ý kêu ca. Nhưng mẹ cũng biết thừa. củi đóm con không đi lấy thì ai đi. Chẳng phải là trước sau gì cũng đến tay con sao.

Bà cụ Sung lại tru tréo

_ a chị gọi làm rồi bây giờ lại con tị nạnh với mẹ chồng, con chồng à. Tôi mong chị về làm dâu là có người yêu thương cháu tôi, chăm lo cho gia đình tôi. Mà chị không biết trên dưới, sống không có tình người. hời trời cao đất dày ơi.mấy đời bánh đúc có xương. Sau này tôi chết thì chị coi cháu tôi ra cái gì

Chị Thu đáp lại

_ mẹ hiểu lầm con rồi đấy. Mà chuyện không có gì sao mẹ lại vu cho con ác với con chồng

Bà cụ Sung vẫn không thôi mắng nhểc

_ chị nói phải làm một mình thì khác nào nói tôi vô dụng. Thằng Dũng cũng không làm. Nó hẳn còn bé mà chị đã chấp nhậ ganh tị với nó rồi. thử hỏi trong lòng chị có chút gì yêu thương nó không

Bạn đang đọc truyện *Kiếp Làm Lễ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3

Bị mẹ chồng mắng mà chị Thu chẳng thể thanh minh thêm nên không nói gì nữa. vậy nhưng chuyện chị dám cãi lại mẹ chồng đã lan đi cả xóm. họ xì xào về chị ở khắp mọi mặt trận từ từ công chợ cho đến ngoài đồng ruộng. Nói chung là tất cả mọi nơi, mọi chỗ miễn là có người.

Ngày trước chị Dung cũng chẳng coi mẹ chồng ra gì. Nay được thế lại giả bộ thương mẹ chồng mà đi đâu cũng chê trách em dâu. Chị ta nói với những người đàn bà rồi chuyện trong xóm rằng.

_ những tương đi tu thì thế nào. có mà tu hú. thế nên mới chả theo được. mai kia nó sinh con mà sang chơi cứ phải hỏi bà nội. " xích con chó đẻ vào chưa "

Mấy người hóng hớt nghe thế cũng cười nắc nẻ. chị Ngân được dịp thể hiện.

_ đấy. Hôm cưới tôi đã bảo bà rồi. cái mắt ấy không hiền đâu. rồi mà xem nó đẻ đầu cưới cỗ mẹ chồng mà chửi chồng như hát hay

Chị Dung lại chu mỏ đáp lại.

_ thì tôi có bảo bà nói sai đâu nào.

Câu chuyện lại cứ thế tiếp tục kể mĩa mai người châm chọc. Một lũ cười hô hô đến là mam đợ.

Mấy ngày sau chị Thu cũng sinh con trai được 2,8kg. Với một người phụ nữ đã đến cái tuổi 38 thì đó còn là mong mỏi là toàn bộ nỗi niềm của chị dành cho thẳng bé.

Ở viện chỉ có em gái chị chăm sóc 2 mẹ con. Còn anh Hùng tranh thủ đi xuống thăm vợ. ngoài ra chẳng có ai đoán hoài. Khi về nhà thì chị tự chăm sóc con. Đến giặt giũ kiêng khem cũng chẳng ai giúp. bà cụ Sung không bao giờ động vào một chiếc tã, chị Thu lại càng không dám nhờ vả mẹ chồng. Còn thẳng Dũng ngày càng thái độ không ưa mẹ đi. Dù rằng chị chẳng động chạm đến nó. Rồi cái lý do tại sao thẳng Dũng xử sự như thế dần dần cũng được hé lộ.

Buổi trưa thẳng bé con ngủ chị Thu tranh thủ giặt giũ ít tã bẩn rồi ra ngoài vườn phơi. vô tình lại nghe từng lời mẹ chồng dặn cháu.

_ nó chỉ là mẹ ghẻ. con không phải sợ. sau này tất cả mọi thứ của nhà này sẽ thuộc về con. Còn con chia cho thẳng cu bé bao nhiêu là tùy. bà chưa chết nhất định không để nó lộng hành.

Thằng Dũng lại nịnh bà nội

_ nhưng bây giờ bố chỉ nge lời bà ta thôi. lại có thêm thằng cu bé. bà xem cháu làm gì cũng không vừa mắt bố cháu nữa

Bà cụ Sung lại vỗ vai cháu nội

_ bà thách chúng nó làm gì cháu của bà đấy. chúng nó phải có trách nhiệm chăm lo cho cháu. việc của cháu chỉ ăn và học. ngoài ra không phải động tay vào việc gì cũng không cần bận tâm gì cả

Chị Thu nghe thế chỉ biết thờ dài. thằng Dũng có lẽ không hồng đến thế nếu nó được uốn nắn. Bà nội đã chiều nó hư quá rồi. năm nay có 16 tuổi đầu không biết lo lắng cho gia đình lại chưa gì đã sợ mất phần. Chẳng phải là do bà cụ Sung đã nhồi nhét vào đầu nó những thứ không hay về mẹ kế hay sao.

*

* *

Thằng cu bé được tròn một tháng anh chị bé nó đến nhà thờ để làm các thủ tục tín ngưỡng theo đạo Công giáo. Dĩ nhiên là dịp đầy tháng con thì nhà anh Hùng cũng có làm vài mâm cơm mời họ hàng, làng xóm. bữa tiệc kết thúc khi mà đàn ông ai cũng ngà ngà say. Đúng lúc ấy cô giáo chủ nhiệm gọi điện thông báo với anh Hùng. Khi anh vừa bắt máy cô giáo đã hỏi.

_ dạ. Cho tôi xin phép hỏi. đây là số điện thoại của phụ huynh của em Trần Anh Dũng phải không ạ

anh Hùng đáp lại.

_ vâng. Tôi là bố cháu.

Cô giáo lúc này vào thẳng vấn đề

_ tôi là giáo viên chủ nhiệm lớp 10a5. Mời anh 8h sáng mai đến phòng hiệu trưởng chúng ta trao đổi một số vấn đề của em Dũng.

Anh Hùng hỏi lại.

_ có chuyện gì cô cứ nói trước với tôi được không.

Cô giáo đáp lại.

_ em Dũng thường xuyên hay bỏ học, trốn tiết ạ. mà chuyện nghiêm trọng hơn là hai hôm trước tại nhà giữ xe của học sinh đã bị mất xe máy điện của em học sinh lớp 11a1. Qua điều tra thì xác định được là do em Dũng cùng 1 học sinh khác dắt xe đó ra ngoài để một đối tượng mang đi. Hiện tại đối tượng đó đã bị công an bắt giữ. Còn 2 học sinh của trường là em Dũng và em học sinh kia ngày mai sẽ bị triệu tập. Tôi nói trước và muốn cùng gia đình phối hợp xử lý. Ngày mai anh bớt chút thời gian đưa cháu tới trường gặp công an và Ban Giám hiệu

Anh Hùng giận đến cháy mặt. sau khi kết thúc cuộc điện thoại với cô giáo đã gọi luôn Dũng vào để tra khảo. anh Hùng quát lớn.

_ có phải mày đã trộm xe của người ta không.

Mặt nó đỏ bừng không đáp. Nhưng bà nội nó lại lên tiếng bênh vực

_ nó không dám làm thế đâu. Chắc lại đại đột bị lừa nào lừa giúp nó trộm thôi.

Anh Hùng lại gắt lên.

_ bà im đi để con dạy nó. Bà nghĩ nó ngoan à. Nó là con của con không lẽ con muốn nó thành kẻ trộm cắp. Nhưng không vì thế mà cứ khăng khăng bênh một cách mù quáng được.

Bà cụ Sung lại dờ giọng hờn dỗi

_ ừ thì tôi im. Nhưng anh cũng từ đừng vấy tôi mà ra thôi.

Anh Hùng không thèm đáp lại mà quay sang thẳng Dũng hỏi tiếp

_ mày nói thật tao xem nào.

Nó lại cúi đầu không dám đáp. Anh Hùng cũng khẳng định như vậy là nó nhận tội nên giận quá lại cộng với men rượu khiến anh không kiềm chế được mà dơ tay và mạnh vào mặt thằng con. Tien chân đạp nó một cái. chị Thu thấy vậy vội đặt thằng cu bé xuống giường mà chạy lại ôm chặt vào người thẳng Dũng đỡ đòn cho nó đỡ can. Chẳng ngờ bà cụ Sung lại gào lên.

_ ối làng nước ơi. mẹ ghê nó về chưa được bao lâu đã hứa cùng bố nó chiết con. Có ai cứu cháu tôi với.

Anh Hùng đẩy vợ ra rồi lại to tiếng với mẹ

_ bà làm cái gì đấy. con đang dạy nó mà bà không hiểu lại vu oan cho vợ con là sao.

Bà cụ Sung vẫn còn gào lên.

_ đấy anh xem. Khi chị ấy chưa về nhà này thì yên vui đầm ấm. Bây giờ thì anh nay đánh mai mắng con lớn. chỉ trọng con nhỏ. chị ấy còn giữ nó cho anh đánh con oan à.

Chị Thu ầm ức cãi lại.

_ nất mẹ nhìn thế nào mà nói con giữ con cho chồng đánh. mẹ đừng vu vạ cho con như vậy. Con gánh không nổi.

Bà cụ Sung vẫn tiếp tục ầm ĩ

_ a. Chị còn mồm loa mép dài nói tôi mù lòa đồ sống cho chị à. Mắt tôi còn sáng lắm nhé. tôi còn thấu cả tâm can của chị nữa cơ.

Chị Thu im lặng vì nghĩ càng cãi bà cụ càng kích động. mà chị cũng không biết rằng càng như vậy và cụ càng làm tới. Cũng nhân lúc ấy thằng Dũng chuẩn vào buồng riêng

Sáng hôm sau anh Hùng vào tận giường lôi cổ con trai dậy và mắng.

_ tao sẽ đưa mày lên trường để làm việc với công an. Nếu mày hư hỏng tao không dạy được thì để người ta dạy.Mà mày vẫn không sửa đổi thì tao thà không có đứa con như mày.

Thằng Dũng mặt nhon nhon không chút sợ hãi mà đi lấy quần áo để thay. bà cụ Sung lúc này lại nói với anh Hùng.

_ tôi xin anh nghĩ đến nó là máu mủ của mình mà tha cho nó đi. Anh hãy đến đấy mà xin người ta một câu là xong. tiền thì mình đền. trẻ con nó trót dại.

Anh Hùng đáp.

_ mẹ nghĩ nó bao nhiêu tuổi đầu rồi. cứ bao che để nó thành đầu trộm trộm cướp à.

Bà cụ lại tru tréo

_ à. Anh giờ có vợ mới, con thơ không cần thương đến nó nữa phải không. cái loại " con đầu đen thì bỏ, con đầu đỏ để nuôi" quân phụ tình phụ nghĩa thì ngàn đời không khá được đâu.

Anh Hùng không thêm cãi lại mà bắt thằng Dũng lên xe trở đi luôn. bà cụ Sung ngồi bên bậu cửa cứ khóc lóc thảm thiết

Bạn đang đọc truyện *Kiếp Làm Lẽ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 4

Nhìn mẹ chồng như vậy. lẽ nào chị Thu có thể đành lòng. Chị tiến lại gần bà cụ mà an ủi

_ mẹ đừng lo lắng. Không sao đâu. nó cũng lớn rồi phải dạy bảo để sau này nó đừng phạm sai lầm

Bà cụ Sung lại gào lên rầm rĩ

_ chị không đẻ thì không xót. đừng có giờ trò mèo khóc chuột với tôi. Con người sống phải lấy nhân nghĩa chỉ hiểu làm trọng. Chị xem loại người như chị có xứng không

Chị Thu lại từ tốn lễ phép đáp.

_ mẹ đừng nghĩ con như thế. Mà tội nghiệp. Con coi thằng Dũng như con của mình nên mới muốn nó thành người tử tế bỏ thói hư hỏng đi.

Bà cụ Sung lại càng điên máu gào thét chửi bới

_ đồ yêu nghiệt. cút khỏi nhà tao. Để cho cái Thủy (vợ cũ anh Hùng) về chăm lo cho thằng bé. Đừng có mặt dày ở đây hòng lấy cái nhà xây của tao. Không có đâu.

Chị Thu dường như đã hết sức chịu đựng mà cãi lại.

_ mẹ đừng xúc phạm con như thế. mẹ quá mù quáng rồi đấy. Con về đây có cưới hỏi đằng hoàng thì mẹ không đuổi được con đâu.

Bà cụ Sung lại giận dữ hơn mà khua tay múa chân loạn xạ. Miệng thì kêu không ngừng.

_ ời trời cao đất dày ời. đòi thừa nhà ai con dâu chửi mẹ chồng như hát hay không hà trời. thằng Hùng nhà này vô phúc mới dẫn loài yêu tinh, nhên nhien về phá gia can. Loại mày lol găng mạng nhện không ai rước con tao ngu mới dây vào.

Chị Thu trước những lời vu khống, lăng mạ của mẹ chồng thì giận đến cứng họng. còn bà cụ Sung đi ra đường vừa gào thét nói xấu con dâu vừa bước đi như thế để bêu con dâu với cả làng. bà cụ đi một vòng. cuối cùng là rẽ vào nhà anh con trai cả cách đó trăm mét. ở trong nhà chị Dung đã thấy mẹ chồng đến nên ra cửa vây bà cụ vào nhà mình. Khi cụ Sung vừa ngồi xuống ghế Chị ta lại bom đều với mẹ chồng.

_ con quý cái đấy nó lại gây sự với mẹ ạ. Loại ý là phải thật rắn không thì có ngày nó treo lên bàn thờ.

Bà cụ Sung lại được cớ kêu ca

_ nghĩ mà tiếc con Thủy. vừa đẹp người, vừa khéo léo. Lại biết cư xử trên dưới hòa thuận. Chỉ tiếc nó nông nổi nge lợi dụ dỗ mà bỏ thằng Hùng lấy thằng kia. Giờ nge nói bọn nó ly hôn rồi. kể mà nó bỏ thằng con riêng cho thằng đó mà về đây mẹ cũng chịu.

Chị Dung lại mồm lì.

_ thì cũng tại chú Hùng ngày ấy không kiểm được ra tiền thì nó thấy thằng kia giàu trả hoa mắt. Chú Hùng thật thà quá. khôn lanh như anh Hải nhà con còn đang chặt vật kia kia.Bây giờ thì chú ấy làm được đồng nào con kia nắm hết. mẹ xem trước con Thủy nó làm đầu sỏ cho mẹ từ đời tát đến cái áo. Bây giờ con này nó để mẹ ăn mặc tênh toàng như bà ở dọ. chỉ như vậy là mẹ đã biết nó coi mẹ thế nào rồi. nó lại kiểm soát thằng Dũng hư mà xui bầy chú Hùng đối xử tệ với con mình. chú ấy ngu quá. chứ tuổi ấy chúng nó đua đòi quậy phá là chuyện bình thường. Thằng Hậu nhà con còn vay nợ để nạp game hay nâng cấp gì đó. con lại phải lo trả có kêu ai đâu. Đây là khác biệt giữa con để và con riêng đấy. Loại ấy có rách lól để ra đầu mà nó xót

Bà cụ Sung lại càng thêm hậm hực.

_ quân vô lương tâm. Rồi sau này nó già thì thằng cu bé cũng đối xử với nó thế thôi. chứ đừng mong thằng Dũng nó đối tốt. Loại mẹ ghê muốn đời ác độc. rồi nó sẽ phải trả giá.

Chị Dung bĩu môi

_ chờ đến khi mẹ mọt kiếp. nó có bị quả báo như thế thì mẹ chắc gì đã được chứng kiến. Thôi, thôi mẹ ơi cứ an phận mà chịu đựng, kệ mặc thằng Dũng. kéo lúc mẹ nằm đấy nó lại cho

chết đói

Bà cụ Sung nge lời kích bác của con dâu cả thì như mèo bị giẫm đuôi. bà gắt gỏng đáp lại.

_ còn lâu nhé.

Nói dứt câu bà cụ lại chạy vội vã trở về nhà. ở ngoài hiên nhà mình chị Dũng đang cười nhếch mép trước thái độ và dáng đi của mẹ chồng.

*

**

bà cụ Sung về đến sân đã nge tiếng con trai mắng cháu.

_ từ mai mày nghỉ ở nhà lên đồi làm cỏ ngô. 16 tuổi đầu không làm được cái gì lên hồn. Mày đã bao giờ tự động vào cái chổi chưa hay là chỉ hóng ăn ngày ba bữa. con ơi là con, nhục ời là nhục. cho mày đi học kiến thức, văn minh ai ngờ càng ngày càng mất dạy

Thằng Dũng vẫn thái độ già cầm giả điếc thường thấy. Bà cụ Sung lại vòng ra đằng sau để vào bếp nói với chị Thu. Quả thực bà cụ rất tài diễn xuất. Vừa sáng lúc sáng còn chửi mắng chị không kịp nuốt mặt, bây giờ đã giả là đưa đây

_ mẹ xin con. Con lên nói giúp thằng bé một câu chứ giờ bố nó bắt nó nghỉ học thì nó chịu sao nổi. Sức nó sao đi dài nắng dầm sương được.

Chị Thu biết thừa mẹ chồng chỉ giả tạo nhưng vẫn lễ phép đáp lại.

_ mẹ từ từ để nhà con bớt giận con sẽ nói với anh ấy, may ra anh ấy nge.

Bà cụ Sung gật đầu.

_ mẹ cảm ơn con đã thương thằng bé.

Miệng thì bà cụ nói thảo mai thế thôi chứ chị Thu vừa quay đi bà đã lờm con dâu chăm chăm. Bà cụ nghĩ chị chỉ cần nói một câu là con trai bà cun cút nge lời mà bây giờ còn bày đặt làm phách.

Quả đúng là sau đó anh Hùng cũng người ngoài, thằng Dũng vẫn được tiếp tục đi học. mọi chuyện đúng ý bà cụ Sung thế nên bà cũng không cần phải nề hà con dâu nữa. nghĩ đến con dâu cả nói về chuyện quần áo bà cụ lại anh ách trong lòng. từ hồi về cả năm trời mỗi dịp tết thì chị Thu mới đi mua cho bà được bộ. bà cụ cũng không biết rằng chính chị không dám mua một thứ gì cho mình. rồi bà lại nhớ đến đôi giày nhung của con dâu cũ mua hồi 2 năm trước nên lại giờ trò đòi hỏi. lúc chỉ có 2 người ở nhà bà cụ nói bằng quơ

_ hỏi, nhà này vô phúc thật. con dâu người ta nay biếu quà, mai biếu tiền rồi quần áo chẳng thiếu thứ gì. chi có tôi phận bạc. Có con dâu như không. Quần mòn, áo sờn cũng chẳng ai đoái hoài

Chị Thu biết mẹ chồng đang nói hàm ý với mình nên đáp lại

_ quần áo mẹ cũ thì để thứ 2 tuần sau con dẫn mẹ đi xuống chợ huyện sắm lấy bộ mới nhé.

Bà cụ Sung thì đáp lại tình bơ

_ tôi chẳng giám phiền chị. nào tôi có dám đòi hỏi đâu. Phận tôi bạc, tôi chịu.

Chị Thu nge thế đành nói.

_ đây là bổn phận của chúng con. Con xin lỗi đã không chăm lo cho mẹ được tốt hơn.

Bà cụ Sung nge thế thì khoái chí. Bà im lặng không đáp mà lại lật đặt chạy sang bên khoe với con dâu cả là đã bắt được con yêu tính phải phục tùng mình cho bỏ ghét

Rồi đến phiên chợ chị Thu dẫn mẹ chồng đi xuống huyện mua quần áo thật. Không những một mà là hai bộ. Để chiều ý mẹ chồng chị đã phải cắn răng bán đi đôi lợn còn chưa được đầy. xót lắm nhưng vì nhà chẳng có tiền. anh Hùng làm chỉ đủ nuôi cả nhà còn chị giờ phải lo con nhỏ. số tiền tích góp trước đó đã tiêu hết vào việc mổ để thằng cu bé rồi.

*

**

Được một thời gian thằng Dũng lại chứng nào tật đấy. Lần này nó dắt xe máy của nhà đi cầm. anh Hùng giận quá lại giờ gây vệt con. còn bà cụ Sung lại xót cháu gào ầm lên

_ cháu ơi là cháu khổ quá cháu ơi nhà này chỉ còn bà thương cháu thôi, tại con mẹ mày nó bỏ mày đi

Tiếng anh Hùng cãi mẹ

_ bà lo thân bà đi. bà cứ bênh nó cho lắm vào để nó lêu lổng mất dạy

Tôi nhìn qua cửa sổ ngó sang thấy cả nhà họ đang ở cả ngoài sân. Miệng anh Hùng nói, tay anh kéo thằng Dũng ra khi thằng này đang nấp sau bà nội. Tay kia anh dơ khúc gỗ cỡ một mét vung lên hùng đánh con. Thằng Dũng quát lại bố

_ ông đánh tôi đi. Có cái xe máy cũng làm ầm lên.

Anh Hùng quá ức chế phanh thật lực khúc gỗ vào người con bùm bùm. Chị Thu lại xông vào giữ tay cầu xin chồng.

_ thôi anh ơi. từ từ dậy con đừng đánh nó nữa. Anh đánh nó giờ có ích gì

Bà cụ Tầm hét lớn.

_ Tại mày, ế xung ế sĩa chẳng thằng nào thèm *** con tao mồm mới rước mày về. mà mày xui nó đánh thằng bé. Còn giả nhân giả nghĩa à

Bạn đang đọc truyện *Kiếp Làm Lẽ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5

Trước lời xi và nặng nề của mẹ chồng. Chị Thu không phản ứng cũng không cãi lại nữa. chị tránh sang một bên để kệ mặc chồng còn anh Hùng thì nói với mẹ

_ bà cứ để con dạy nó. Bà muốn nó thành người hay nó thành ngọm.

Bà cụ Sung gằn lên

_ anh đang dạy dỗ hay là muốn giết chết nó. Tôi biết từ lúc loại yêu nghiệt ấy bước chân về nhà này anh đã thay đổi rồi.

Anh Hùng không đáp lại mà vung cây gậy trong tay đánh vào người thằng Dũng

_ loại hư thân, mất dạy này. mày làm khô tao đến bao giờ

Mỗi một câu nói vừa dứt anh Hùng lại vạng 1 đòn vào thân thể thằng Dũng. Bà cụ Sung gào lên để quát con trai

_ À thằng Hùng kia. mày dám đánh nó thì tao đánh mày.

Vậy là bà cụ cũng xông vào cuộc chiến. Chị Thu không muốn thân già của mẹ chồng vì xô xát mà có chuyện nên cũng lại để đẩy bà cụ Sung ra. Vậy là cảnh tượng kỳ dị diễn ra. Anh Hùng đánh thằng Dũng còn chị Thu can ở giữa và đôi khi chị lại thay nó hứng cái vọt của chồng. Bà cụ Sung thì cầm dép xông đến miệng nói đánh con trai nhưng có vẻ cố tình đánh con dâu. bà cầm dép cứ mặt chị Thu mà phang lia lịa. Lúc sau mặt chị xum đỏ thì thằng Dũng cũng vùng được ra. Nó chạy ra công quay đầu chửi lại

_ tôi không thêm ở cái nhà này nữa. Tôi đi cho các người vừa lòng. các người không có tôi chắc hạnh phúc sung sướng lắm nhỉ

Bà cụ Sung cũng dừng tay lật đật chạy theo thằng cháu

_ Dũng ơi đi đâu bà theo với

Chị Thu lúc này đứng giữa sân dơ người lạnh lẽ khốc. anh Hùng vất khúc gỗ ra xa bất lực ngồi bệt xuống nền. lẽ nào anh đã làm gì sai. có sao đứa con trai anh đặt rất nhiều hi vọng lại hư hỏng đến thế

Lại nói đến bà cụ Sung và thằng Dũng. bọn họ theo nhau chẳng biết đi đâu. Nhưng mà không phải đi cùng nhau mà là thằng Dũng nhanh chân chạy đi. Còn bà cụ Sung chạy theo tìm cháu. đến tận trưa không thấy mẹ chồng về nên chị Thu lo lắng đi tìm. thằng Dũng thì nó đã lớn, có thể lo cho bản thân. Nhưng con bà cụ lỡ đâu có chuyện gì thì khổ. nghĩ vậy chị Thu lại để thằng cu bé ở nhà với chồng để đi tìm bà cụ. Chị đi quanh xóm, hỏi từng nhà nhưng không ai thấy mẹ chồng chị cả. cho tới nhà cuối cùng là nhà chị Ngân. khi chị Thu định gọi cửa để hỏi thì nghe tiếng bà cụ Sung kêu ca với hàng xóm

_ đây chị xem. ông bà nói chẳng bao giờ sai cả " mấy đời bánh đúc có xương, mấy đời đi ghè mà thương con chồng". cái con này nó còn gian manh lắm cơ. lúc nào trước mặt cũng tỏ vẻ hiền lương đạo đức. Thực chất là loại khôn nặn, đều giả, vô lương tâm

Chị Ngân lại kích bác thêm

_ cháu cũng biết thừa lòng dạ con này rồi. gớm cứ làm như thanh cao. nhìn cái mắt của nó xem như là lười hái ý.

Chị Thu nghe được những lời không hay về mình nhưng cố nén lòng mà giả như không biết gì mà gọi vào trong nhà.

_ chị Ngân, chị Ngân ơi. cho em hỏi có mẹ em ở đây không ạ.

Chị Ngân lại đổi giọng thảo mai

_ bà ở đây này cô ạ. Cô vào đây.

Chị Thu bước vào nhà lễ phép hỏi.

_ dạ. hôm nay chị nghỉ ở nhà ạ.

Chị Ngân đáp lại cho có lên.

_ ừ

Chị Thu cũng chẳng hỏi thêm mà quay sang nói với bà cụ Sung

_ mẹ ơi mẹ về nhà đi ạ. Đợi Dũng nó suy nghĩ lại sẽ về. Mẹ cứ về ăn cơm ngủ nghỉ đi.

Bà cụ Sung lại la lối om sòm

_ tôi không biết cháu tôi ở đâu nó ra khỏi nhà không chỗ ăn, chỗ ở. tôi đâu có phải loại người ác tâm như chị mà chỉ biết ăn no ngủ kỹ cho béo mập.

Lúc ấy chị Ngân lại chen lời vào.

_ thôi, cô đi tìm thằng Dũng về đi. không có người ta cười cho. Bà cụ thương cháu cũng là phải.

Chị Thu nhẹ nhàng đáp lại

_ chuyện xảy ra thế này em cũng không mong muốn. Còn mọi người nghĩ em thế nào thì tùy. con người không thể nhìn mặt mà bắt hình dong được đâu. Đừng có nhìn vào đôi mắt sắc đã nghĩ người ta ác. chắc gì người có bộ mặt hiền lành đã là tử tế hay toàn chăm chọc chuyện nhà người khác.

Nge chị Thu nói vậy có lẽ chị Ngân cũng có chút chột dạ nên im lặng không đáp. Còn chị Thu lại quay về phía cụ Sung mà nói.

_ con về nhà nấu cơm trước. mẹ chơi chút nữa rồi về ăn cơm ạ

Nói xong chị về luôn mà không thèm để ý thái độ của mẹ chồng và bà hàng xóm

*

* *

Cuối cùng thì đến tối bà cụ Sung cũng về. Bà không biết được vợ chồng con trai cũng có vui về gì. cơm cũng không nuốt nổi vì nghĩ đến chuyện thằng Dũng. Nào ai muốn cơ sự xảy ra thế này. thực sự chị Thu cũng đã đến vài quất nét tùm mà không thấy nó. khi chị Thu đang cho thằng cu bé bú ở hiên thì nhìn thấy mẹ chồng bước về đến sân. chị don đã gọi.

_ con đun nước nóng rồi ạ. Mẹ đi tắm rồi vào ăn cơm.

Bà cụ Sung lại nhieéc.

_ tôi có lòng dạ nào mà ăn. Các người có cơm các người cứ ăn.

Chị Thu thờ dài ngao ngán còn anh Hùng lại nói.

_ con cũng nấu cả mẻ chứ vui về sung sướng gì. nên mẹ đừng có làm mọi chuyện thêm rồi nữa

Bà cụ Sung lại mắng con trai.

_ thằng Dũng bỏ đi là do anh. Anh coi nó như quân hần, quân thù. tôi biết tông cái mưu đồ của người ta rồi, cả làng cả nước cũng biết rồi. chỉ anh là ngu muội không biết thôi.

Anh Hùng gất lên.

_ mẹ suy diễn cái gì đấy. Âm mưu đồ cái gì. có mà mẹ hồ đồ ý.

Bà cụ Sung vặc lại.

_ tôi không ngờ tôi đẻ ra loại con như anh. loại đội váy vợ lên đầu.

Chị Thu lại vội can.

_ thôi. Mẹ bình tĩnh đã. để mai con sẽ đi tìm cháu về cho mẹ.

Bà cụ vẫn chưa hài lòng. Bà lại mắng con dâu.

_ chị bỏ ngay cái bộ mặt giả nhân giả nghĩa ấy đi. Tôi thật ghê sợ chị.

Anh Hùng lại nói.

_ mẹ quá đáng nó vừa thôi.

Bà cụ Sung như bị kích động thêm. mà ba máu sáu con nhảy như lên đồng.

_ anh bị nó che mắt rồi anh Hùng ạ, suốt ngày chỉ bám lấy váy nó thôi. Nóc nhà cao hơn ngõ chợ, lol vợ to hơn tiền nhân. anh coi háng nó hơn cả cái đũa đẻ ra anh, hơn cả đũa con ruột già của anh.

Anh Hùng định cãi lại nhưng chị Thu lại ngăn. chị nói nhỏ với chồng " cứ để cho bà mắng cho hả giận, mệt thì thôi". thế là bà cụ Sung cứ chửi rủa thỏa miệng. càng chửi càng hăng. hàng xóm còn nge rõ giọng bà cụ sang sang

_ ối ông ơi, ông về đây mà xem. ông chết trước để tôi sống khổ sở thế này. thằng út nó không coi tôi không coi tôi ra gì nữa rồi. Cái nhà này sắp về tay kẻ khác mất rồi. Ông về đưa tôi theo mới.

Ở bên nhà chị Dung mới với chồng

_ anh sang xem mẹ thế nào với lại nói cho chú Hùng biết đạo lý. Chứ cứ để vợ dất mũi lòi đi là không được. Dù gì anh cũng là cả. quyền huynh thế phụ cơ mà.

Anh Hải nge lời vợ rồi gật đầu đứng lên rào bước đi luôn về hướng nhà mẹ đẻ

Bạn đang đọc truyện *Kiếp Làm Lẽ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6

Anh Hải đi rất nhanh qua con ngõ nhỏ. vừa vào đến nhà mẹ đẻ anh ta đã ra oai.

_ mẹ việc gì mà than trách, kêu là ằm ỉ cho làng trên xóm dưới người ta cười cho. đây là nhà của mẹ cơ mà. Con cái phải phục tùng mẹ mới đúng. đứa nào láo mẹ cứ nói thẳng, mắng luôn vào mặt là xong. Đầu thế để vớ vẩn

Bà cụ Sung nghe con trai cả nói vậy cũng cảm thấy hài lòng. Chỉ ít là bà cảm nhận rằng có người bên mình, bởi thế bà cụ cũng xuôi xuôi không la hét nữa. riêng anh Hùng và chị Thu có chút khó chịu vì hàm ý lời nói của anh trai nhưng họ vẫn niềm nở chào anh Hải. Anh Hùng nói

_ bác ngồi xuống uống với em chén trà.

Rồi anh lại quay sang nói với vợ.

_ mình đi pha cho tôi ấm trà sen.

Chị Thu im lặng không dám nhưng lại chỗ ngăn bàn để lấy cái ấm tích đi chế nước sôi để pha trà. anh Hải lúc này đã ngồi ngay ngắn ở chiếc ghế dài và gác chân tỏ vẻ trịnh thượng mà nói.

_ lúc còn sống bố đã dạy " giấy rách phải giữ lấy lề" rồi còn dặn anh em ta phải hiếu thuận với mẹ. lời bố chú còn nhớ không mà để nhà cửa ằm ỉ, mẹ già kêu than. Mẹ cũng đã tuổi cao sức yếu rồi. chú đừng để mẹ phải kêu ca như thế. Phần tôi lập gia đình trước nên bố mẹ đã cho ra ở riêng. Nhưng tôi vẫn là con trưởng trong nhà thế nên tôi cũng phải có trách nhiệm bảo ban chú.

Bà cụ Sung ngồi ngoài cửa nghe từng lời con trai cả nói mà như rót mật vào tai, bà cụ cứ gật gù nom cơ mặt cứ gọi là da căng như thời con gái. còn anh Hùng thì ôn tồn đáp lại.

_ chuyện mẹ dạo này hay làm ằm ỉ em cũng khổ tâm lắm. Rồi thẳng Dũng bỏ đi em cũng suy nghĩ lắm chứ. Nhưng mẹ cứ bênh nó cho nó hư. rồi bây giờ vì nó mà làm ằm cửa ằm nhà. giá mẹ cứ để yên cho em dạy thẳng Dũng thì đâu đến nỗi.

Bà cụ Sung lại định gào lên để phản biện nhưng anh Hải xua tay ra hiệu cho mẹ mình im, rồi chính anh ta lên tiếng

_ con hư phải dạy là đúng, nhưng chú dạy thế nào. Có dùng tình yêu thương không hay chỉ bằng bạo lực

Anh Hùng tỏ vẻ bứt rứt đáp.

_ em nào có muốn đánh nó. nhưng khuyên răn rồi nói nặng, nói nhẹ đủ cả mà nó không nghe. bắt quá em mới đánh. chứ em sung sướng gì. Anh đã là bố anh cũng hiểu mà.

Anh Hải lại sổ sàng nói lại em trai.

_ nhưng chú phải biết, thiên hạ nó đang đồn ằm lên rằng từ khi chú có vợ mới thì chênh mảng và lạnh nhạt với con mình. chú có biết ngoài đường họ đang xì xầm gì về cái nhà này không. Người ta nói trước chú không thế, bây giờ lại đốc ra như vậy là từ khi thím Thu về đây

Anh Hùng không nhịn được nữa liền nói lớn.

_ thiên hạ ở đâu nói em không cần biết. Nhưng em không phải loại không nỡ mà vì vợ ghét con hay vì con bỏ vợ. còn mẹ quá đáng quá em mới nói. Em tự biết cân nhắc phải trái

Anh Hải có vẻ tức tối " hừ " một tiếng mà không thèm đáp lại em trai nữa. lúc này chị Thu mang ấm trà đã pha lên nhà rót ra chén rồi mời anh chồng.

_ anh uống trà ạ.

Chị Thu thực ra là buồn lắm nhưng vẫn cố nhẫn nhịn không dám đấu khẩu với anh chồng. Thế nhưng anh Hải lại dùng những lời nói có hàm ý ám chỉ trách móc em dâu. anh ta cất tiếng hỏi.

_ thím Thu này. khi chú Hùng đến tìm hiểu thím, chắc chú ấy cũng đã nói rõ hoàn cảnh cho thím biết rồi chứ. Rằng là chú ấy có mẹ già và con riêng

Chị Thu cúi đầu lễ phép

_ vâng ạ.

Anh Hải lại nói tiếp.

_ vậy là thím phải xác định rõ tư tưởng rồi. làm sao lại cư xử thiếu khéo léo để nhà cửa lạnh tanh bành thế này.

Chị Thu ảm ức quá liền khóc òa lên. Bà cụ Sung ngó vào thì bấu môi chề mớ. còn anh Hùng thì đáp lại thay cho vợ.

_ nếu vợ em có gì không phải thì chính em sẽ uốn nắn. Nhưng cô ấy chẳng có lỗi gì nên anh đừng công kích

Anh Hải giận đến nỗi không kiềm chế được mà to tiếng quát.

_ thái độ của chú bây giờ là đang bênh vợ đấy. Vợ không tử tế thì bỏ chứ mẹ mình, con mình với là máu mủ ruột già.

Anh Hùng con điên cũng tới đình đầu. anh gơ tay chỉ thẳng vào mặt anh trai.

_ anh nói thế mà nghe được à. Anh còn cái giọng điệu ấy thì mời anh về. Chúng ta không thể tiếp tục nói chuyện.

Anh Hải đứng phắt dậy mà đi về luôn. lúc ra đến sân anh ta còn nói vọng lại

_ mày vì một con đàn bà mà đuổi con mắng mẹ thì đời mày cũng không được hạnh phúc đâu.

*

**

Anh Hải vừa về đến nhà thì vợ cũng đã ngồi ở cửa hóng. chị Dung hỏi chồng.

_ làm sao mặt mũi mình khó coi thế.

Anh Hải bực bội nói với vợ.

_ thằng Hùng nó điên rồi. Bệnh vợ chăm chăm. Ngu thế không biết.

Chị Dung lại nhẹ nhàng nói

_ đây, em đã bảo mình rồi.chú ấy bị mờ mắt rồi còn đâu. Giờ thằng Dũng cầu bơ cầu bất chẳng biết thế nào. rồi sau này liệu chú ấy có nhớ đến nó hay là chỉ cần biết đến thằng con với vợ mới mà để lại hết gia sản cho thằng cu bé. Chỉ bằng giờ mẹ còn mình mẫn anh xúi mẹ sang tên 1 phần đất cho anh. coi như mình giữ hộ thằng Dũng thôi. để sau này cho nó. Sảy cha còn chú. đây mình là bác nó còn chưa tính được thì mình tính cho nó

Anh Hải nghe ý kiến của vợ mà giật mình. Bởi trong đầu anh chưa bao giờ có ý nghĩ đấy. nhưng anh cảm thấy vợ mình nói cũng có lý nên đáp lại

_ để tôi suy nghĩ đã.

Chị Dung mỉm cười không dấu khỏi sự hài lòng. Vì chị ta không phải kẻ đơn thuần như chồng mà bởi chị ta luôn âm ỷc vì ngày trước ra ở riêng bố chồng cho đất làm nhà diện tích bé hơn nhà bên ấy. ông cụ nói " đưa ở cùng phụng dưỡng bố mẹ thì được nhiều hơn". nhưng chị ta thì không cho là phải. bởi thế mà đã rắp tâm muốn chiếm được phần nhiều hơn. Nghĩ vậy chị ta nhấn tin cho em dâu cũ là mẹ đẻ của thằng Dũng " em à. thằng Dũng có lên tìm em không ". chị Thủy đoán có chuyện chẳng lành liền nhấn tin hỏi lại " không ạ. Thế có chuyện gì hà chị " chị Dung lại giả vờ quan tâm để khơi chuyện " thằng Dũng nó bị bố nó đánh đuổi đi rồi. khổ thân quá cơ, giờ không biết ở đâu. ai bảo nó cũng bướng quá cơ " chị Thủy lại nhấn tin hỏi " thế vợ mới anh Hùng không đi tìm à chị " chị Dung lại được đà kích bác " con mình thì mình thương em ạ. Trông chờ gì người dưng ". Nhận được tin nhắn của chị dâu cũ như vậy chị Thủy không rep lại nữa mà gọi điện luôn cho chồng cũ. lúc này anh Hùng đang tắm. Mà điện thoại lại kêu sắp hết chuông. nhìn số nổi trên màn hình không lưu tên nên chị Thu bắt máy và nói.

_ a lô ai đấy ạ.

Đoán là vợ mới của chồng cũ, lại sẵn con tức trong người nên chị Thủy gắt gỏng

_ anh Hùng đâu, tôi muốn gặp anh ta.

Chị Thu hỏi lại.

_ nhưng chị là ai. Có chuyện gì nói với tôi được không ạ.

Chị Thủy lại nói giọng xấc xược

_ tôi là ai cô chẳng có quyền hỏi. nhưng tôi khuyên cô sống có lương tâm một chút đi.kiếp làm lẽ đừng có tỉnh vi lên giọng bắt nạt con chồng. Sau này nó lớn thì nó chả coi bằng con chó đâu.

Chị Thu dương như cũng đoán ra đây là vợ cũ của chồng. nhưng trước thái độ quá dữ dằn của kẻ đó chị như chết lặng. đúng lúc ấy anh Hùng đi vào vội giật lấy điện thoại trong tay vợ

Bạn đang đọc truyện *Kiếp Làm Lẽ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7

Khi anh Hùng vừa kịp đưa điện thoại lên nghe thì vẫn thấy giọng vợ cũ sa sả máng. Cũng bởi chị Thủy vẫn tưởng người nghe là vợ của chồng cũ nên chị ta mạnh miệng đe dọa

_ cô nhớ lấy. Nếu dám bắt nạt con tôi thì tôi không để cho cô yên đâu. Nếu thằng Dũng có bị gì đó mà mất đi một cọng tóc thì tôi sẽ đào cả mộ bố cô lên.

Anh Hùng liền quát lại vợ cũ.

_ cô câm miệng đi. Bỏ ngay cái thói chợ búa đi kéo có ngày thằng chồng già nó và cho gãy răng. Cô nghe đây: vợ tôi không liên quan gì đến việc thằng Dũng bỏ đi. Chính nó tự ý ra khỏi nhà khi dám lái toét mang xe đi cầm. tôi mới chỉ đánh nó mấy cái. nếu nó làm sao thì cũng do tự nó chuốc lấy

Chị Thủy nghe thấy giọng chồng cũ thì có chút giật mình nhưng rồi lại đáp trả bằng những lời nói rất cực đoan

_ anh nói thế mà nghe được à. Anh dạy con hay anh đang tìm cách hành hạ nó để thỏa lòng vợ mới. cô ta không trực tiếp tham gia vào thì tôi tin chắc rằng cô ta đã sai khiến anh. một người bố đánh đuổi để con đi không xứng cho nó tôn trọng. bây giờ nó ở đâu anh còn không biết thì tự hỏi lương tâm anh xem. anh có đáng là bố nó. Ngày trước tôi nghĩ anh là thằng đàn ông đáng hoàng nên mới để nó lại cho anh nuôi dạy. Không ngờ anh vì một con đàn bà mà thay đổi đến vậy

Anh Hùng gắt lên mà nói với vợ cũ.

_ loại theo trai như cô mới không có tư cách làm mẹ nó. cô không biết ngọn ngành hay cô cố tình như không hiểu vấn đề. Tốt nhất là cô câm miệng đi.

Nói dứt câu anh cúp máy luôn. Rồi anh quay sang an ủi vợ.

_ mình kệ cô ta hay ai nói gì. Chỉ anh biết lương tâm em ngay thẳng là được. đừng có nghĩ ngợi cho nặng đầu.

Chị Thu lại nói với chồng.

_ chắc mai em phải xuống thị trấn tìm con. Chứ cứ để nó thế này em không an tâm. Mà nhớ nó bị bọn xấu rù rê sa ngã hay làm gì phi pháp thì khổ cả đời nó, rồi cũng liên lụy đến mình nữa. con đại cái mạng. Mình là bố là mẹ nó mà.

Anh Hùng đáp lại.

_ mình không phải đi tìm. Kệ nó, đôi khác biệt đường tìm về.

Chị Thu nhất quyết làm theo ý mình

_ mai em sẽ đi tìm thằng Dũng. Kể cả phải bế thằng Dũng theo (tên thằng bé con đẻ của chị).

Anh Hùng không nói gì nữa mà lên giường nằm. thực tâm anh vui bởi vợ cũng đã có lòng lo cho con riêng của anh. trong bụng bà Cự Sung cũng nghe hết câu chuyện nhưng bà chẳng tin vào cái lòng tốt của con dâu. đến trong cô tích như Bạch Tuyết hay Tấm Cám thì đi ghê cũng vẫn là kẻ xấu.thế nên bà cự cho rằng nếu chị Thu đi tìm con chồng về cũng là có mục đích hoặc là sợ miệng đời đàm tiếu mà thôi.

*

* *

Như đã định trước. Sáng hôm sau chị Thu bỏ con ở nhà cho chồng mà phóng xe xuống thị trấn tìm thằng Dũng. chị đi đến tất cả các quán nét từ to đến nhỏ để tìm con chồng nhưng không thấy. đến một quán nét trong hẻm chị giờ tắm ảnh của thằng Dũng ra cho chủ quán xem rồi hỏi.

_ anh có thấy con trai tôi đến đây chơi không ạ.

Chủ quán liếc mắt nhìn chị Thu một lượt rồi đáp.

_ thằng Dũng người xã Đông Lý đúng không. Tối qua nó chơi ở đây nhưng hôm nay không thấy đến. nó hay đi cùng thằng Hiếu lùn đấy. Chị đến nhà mà hỏi thằng đó xem.

Chị Thu mừng rỡ hỏi lại.

_ thằng Hiếu nào ạ. Anh biết nó con nhà ai, ở đâu không.

Chủ quán đáp lại.

_ tôi không biết bố mẹ nó nhưng cũng là người Đông Lý đấy.

Chị Thu đoán có lẽ là thằng Hiếu là cháu họ của mẹ đẻ thằng Dũng nên có thể anh em chúng nó rủ nhau đi chơi. biết được thông tin này chị vui lắm vội vã cảm ơn chủ quán nét rồi phóng xe về nhà. định bụng nói với chồng sang nhà bố mẹ thằng Hiếu hỏi thăm xem. biết đâu con đang ở đó

[Cũng tại thời điểm ấy, tại nhà anh Hải chị Dung.]

Bà cự Sung sang nhà con trai cả chơi rồi lại than thở

_ con đi ghê nó bỏ con nó ở nhà rồi nói xuống thị trấn để đi tìm thằng Dũng mà không biết thấy không. Chứ thằng cu bé đôi sữa không điếc tai quá

Chị Dung lại chăm chọc

_ gớm, có mà tìm được. Có dùng cái tâm mình đâu mà thấy nó được. Mà có tìm được thì đời nào thằng Dũng nó chịu về theo mẹ đi.

Bà cự Sung lại gật gù

_ đúng là thế. nó ghét còn chẳng hết làm sao nó thực sự muốn đón thằng Dũng về hay chỉ là đi đông dài cho có lệ

Chị Dung lại khéo léo tiêm nhiễm vào đầu mẹ chồng.

_ bởi thế. Nhưng thằng Dũng mà bỏ đi luôn là đại. Năm nay 16 tuổi rồi. Quay đi quay lại thì lấy vợ được rồi. nó cứ đi rồi chú Hùng lấy có sau này không cưới xin, không chia đất cho nó thì sao..

Bà cự Sung nhẩy dựng lên.

_ tao thách thằng Hùng dám làm như thế đấy. rồi thiên hạ nó không phi nhổ cho à

Chị Dung bĩu môi

_ người ta cười nửa tháng, nửa năm ai cười cả đời. lúc ấy mẹ có còn mà đứng ra bênh vực thằng Dũng được không

Bà cự Sung giận tái mặt như muốn phát điên mà cứng họng không nói được gì. chị Dung lại gọi chuyện

_ hay giờ mẹ bí mật chia sổ đỏ ra làm hai. Một sổ mẹ muốn cho thằng Dũng bằng nào thì làm giấy tờ đứng tên anh Hải để nhà con giữ cho nó. mẹ yên tâm khi thằng dũng đủ khôn lớn thì nhà con sẽ trả lại cho nó.

Bà cự Sung ngần ngừ đáp

_ nhưng sổ đỏ bố mày trước khi mất đã sang tên cho thằng Hùng rồi Còn đâu.

Chị Dung không vui nhưng nhớ đến mấy mảnh ruộng. Đành mất cá gan tép nên nói

_ vậy còn 4 sào ruộng là đứng tên mẹ phải không. Mẹ sang tên cho nhà con làm có. nếu sau này chú Hùng không chia đất cho thằng Dũng thì mình lấy ruộng khi ấy chú ấy khác phải chia.

Bà cự Sung ngẫm nghĩ một lúc rồi lại gật đầu đồng ý với con dâu cả.

*

* *

Lại nhắc đến chị Thu. Sau khi phóng xe về đến nhà chị thấy con khóc ngằn ngặt chồng thì bé con đỗ mà đầu bù tóc rối bất lực. chị vội dựng xe rồi xông vào đỡ lấy con, miệng nhanh nhàu.

_ mẹ đây, mẹ đây.

Anh Hùng trách vợ.

_ mình đi lâu thế, làm con nó đói sữa cứ khóc đến lịm người.

Chị Thu vừa cho con bú vừa phân bua.

_ em không tìm thấy thằng Dũng nhưng có người mách nó đi cùng thằng Hiếu con nhà anh Thắng, chị An là họ hàng nhà mẹ đẻ thằng Dũng. Hay anh sang đó hỏi thử, chứ em đi không tiện

Anh Hùng gất lên.

_ tôi đã bảo kệ nó. mình đừng có quan tâm. lại càng không có chuyện tôi đi tìm thằng nghịch tử ấy

Thực ra anh Hùng cũng rất lo cho con. nhưng vì cái tôi của anh lớn nên quyết thi gan với nó. còn Chị Thu lại nhẹ nhàng đáp lời chồng

_ anh nghe em đi. em biết anh cũng lo cho nó. Chứ bố mẹ nào mà bỏ được con.

Anh Hùng mặt đăm chiêu không nói câu gì. Đúng lúc ấy có người phóng xe vào tận sân mà hót hải thông báo.

_ anh Hùng, anh Hùng ơi. Thằng Dũng nó đi cùng thằng Hiếu nhà anh Thắng bị ngã ngoài cầu Biên ấy. Anh ra xem đưa nó xuống viện đi.

Chị Thu hốt hoảng hỏi.

_ liệu có nặng không anh.

Người này trả lời

_ chắc không nguy hiểm đến tính mạng nhưng phong nhanh nên ngã cũng đau đấy

Bạn đang đọc truyện *Kiếp Lâm Lễ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8

Làm lễ đầu phải tự dựng về nhà người ta ở rồi có sẵn đưa con to bằng đầu bằng cổ mình gọi bằng mẹ. Giống như mấy chị sợ đẻ hay ước" giá như chớp mắt một cái là có đứa con để khỏi mang nặng đẻ đau". với chị Thu thì khác. đối với chị thì thằng Dũng là đứa con chồng chị không sinh ra mà phải có trách nhiệm cả đời. nay nghe tin nó tai nạn người đầu tiên không suy nghĩ gì mà chạy tới đó cũng là chị

Chị Thu lại dứt tì ra để trao lại con cho chồng. khi quay đầu xe chỉ kịp nói với anh Hùng

_ anh ở nhà trông con. Em ra đó xem sao

Vậy là chị tức tốc phóng xe ra cầu Biên. tới nơi chị thấy đám đông đang xúm lại bàn tán về vụ tai nạn. ai cũng nói vì thằng Hiếu, thằng Dũng phi xe như gió rồi còn phóng nhanh vượt ẩu. Không chết là may. Chị Thu chen vào giữa thấy nhà anh Thắng đang lau vết thương cho thằng Hiếu còn thằng Dũng thì dưới cằm có vết rách lớn vẫn đang chảy máu và ngồi bệt ở vệ đường. Chị vội cởi áo ngoài ra đưa cho nó và nói.

_ con cầm tạm rồi rịt vào đó cho đỡ chảy máu rồi ra xe mẹ đưa tới viện

Thằng Dũng đáp lại dửng dưng

_ không cần.

Vì nó há miệng ra nói nên bị đau mặt nhăn lại. Bên ngoài mọi người lại chỉ trỏ và bàn tán về thái độ mất dạy của thằng Dũng khiến nó cúi gằm mặt xuống. Chị Thu thì vẫn nhẹ nhàng

_ mau ra xe mẹ đưa tới viện chứ cứ ngồi ở đây à.

Thằng Dũng lúc này đứng dậy tập tễnh bước theo mẹ đi. trên đường đi chị Thu nói với nó.

_ con à. Bố vì giận con gây ra lỗi lầm mới đánh con. con bỏ đi là sai đấy. Giờ con ra viện kiểm tra đến khi được về thì về nhà xin lỗi bố đi. Chẳng bố mẹ nào lại ghét bỏ, muốn đuổi con đi cả.

Thế nhưng đáp lại nhưng lời nói dứt tâm can của chị lại là sự im lặng đến khó chịu của thằng Dũng. chị Thu vì vậy cũng chẳng nói thêm câu gì.

Đến bệnh viện các bác sĩ khám rồi kết luận. thằng Dũng chẳng bị gì nghiêm trọng cả. Chỉ là chấn thương phần mềm và rách cằm thì được chỉ định khâu 7 mũi. khi chị Thu vừa cùng thằng Dũng chuẩn bị sang phòng thủ thuật để bác sĩ khâu thì bà cụ Sung lật đật chạy tới. chị giật mình ngơ ngác.

_ ơ..mẹ

Bà cụ chẳng thêm trả lời con dâu mà xồng xộc chạy lại ôm cháu suýt xoa

_ ôi giờ ời. Đi đứng thế nào vậy Dũng. Cháu làm bà lo quá. phải chạy bộ mấy cây số từ nhà đến đây đấy.

Thằng Dũng tỏ ra khó chịu.

_ ai bảo bà đến đây cho cực. cháu không sao. bà về đi.

Bà cụ Sung cứ khóc rưng rức.

_ ôi trông cháu bà kìa. Thế thì còn gì là mặt. hỏi sao bà không xót cho được

Hành động thái quá của bà cụ khiến mấy người nhà bệnh nhân trông ra chẳng mấy thiết cảm. Chị Thu lại dỗ ngọt mẹ chồng

_ thôi, mẹ về đi. Tí cháu khâu xong con đưa cháu về sau.

Bà cụ nghe được tin cháu về thì phấn khởi ra mặt mà không khóc nữa. Chị Thu lại không nỡ để mẹ chồng đi bộ 3km để về, mà chị cũng không thể để thằng Dũng ở đây. vậy là chị lại bỏ ra 15 ngàn bạc gọi xe ôm chở mẹ chồng về.

Sau khi thằng Dũng khâu xong Chị Thu lại tắt tà đi đóng viện phí. Vì nó không phải nhập viện mà được về luôn. Chị có vài vỉ thuốc kháng sinh, kháng viêm và tiền chi y tế thế mà hết những 7 trăm bạc. Đối với một gia đình ở vùng nông thôn lại nghèo thì đó cũng gần bằng tiền thức ăn của cả tháng. Tiếc đứt ruột nhưng chị Thu chẳng dám than một tiếng. Chị dắt xe ra cổng rồi gọi thằng Dũng

_ lên xe mẹ chờ về.

Nó đáp lại một cách hỗn láo trống không

_ không.

Chị Thu lại nịnh nó.

_ con xem mấy ngày con đi nhìn người ngòm có ra sao không. quần áo không thay giặt. tóc tai thì tả tơi. Có nhà có cửa thì phải về. Chẳng ai muốn thành kẻ vô gia cư cả.

Thằng Dũng không nói gì nữa mà ngồi lên xe. Chị Thu vui vẻ đưa nó về.

*

**

bà cụ Sung thấy cháu về thì vui sướng hơn hờ lắm cứ đi qua đi lại hỏi cháu có đau không, cần giúp gì không. Anh Hùng thì không thèm nói gì. có lẽ anh cũng mong một câu xin lỗi của nó. Thế nhưng nó cũng quyết không hạ mình. Trong lòng nó không thấy mình sai ở đâu.

Thằng Dũng về được một lúc thì bà cụ Sung lại sang nhà con cả. bà cụ vui quá phải sang khoe ngay với con dâu. Vừa vào đến nhà bà cụ đã hớn hờ nói.

_ này Dung ơi. con Thu nó đón thằng Dũng về rồi đấy. Cũng may là nó chịu về chứ không là mẹ mất ăn, mất ngủ dài dài

Chị Dung thực tình là không vui. bởi thằng Dũng về thì kế hoạch của chị ta khó mà thành công. Nên chị ta đáp lại mẹ chồng

_ ối dào ời. Đời còn dài. Bà biết thế nào mà an tâm ăn no, ngủ kỹ. Về rồi thì liệu có yên với con quý cái không. Hay 3,7,21 ngày lại sinh chuyện

Bà cụ Sung đáp lại

_ ừ thì trước mắt nó về thì mừng cái đã. Chuyện sau thì từ từ tính.

Chị Dung lại nói.

_ đấy, mẹ cứ tính dần đi là vừa. mẹ cứ suy nghĩ những gì con nói đấy. Cái nào có lợi mà đảm bảo tương lai của thằng Dũng hơn

Bà cụ Sung tỏ ý lưỡng lự

_ nhưng mà mẹ còn phải xem xét tình hình đã.

Câu nói của mẹ chồng lại khiến chị Dung không vui. Chị ừ hừ một cái rồi đi xuống bếp mà chả thèm nói năng gì với bà cụ Sung nữa.

Phần về thằng Dũng. Từ hôm nó về nhà thì cứ như bỏ tướng. Ăn xong buông đũa rồi đi chơi, đến giờ ăn mới mò mặt về. Phải nói cuộc sống của nó như ông hoàng hạnh phúc. Bà cụ Sung thấy cháu được chiều như thánh sống như vậy thì vui vẻ thiếu điều ca hát cả ngày. nó ra như thể một phần cũng tại anh Hùng. Từ hôm nó về anh coi như không thấy mặt nó mà không thèm đả động hay nói tới. vẫn biết là bởi anh giận con. Nhưng như thế nó càng được đà mà lông bông như chó đứt xích

Sáng hôm ấy khi chị Thu đội chiếc nón trên đầu định ra đồng thăm ruộng thì thằng Dũng hỏi mẹ đi. những cũng vẫn với kiểu trống không và giọng điệu mát dáy

_ cho mấy đồng cắt tóc cái.

Chị Thu tuy bực nhưng vẫn nhún nhường móc tiền túi đưa nó 2 chục ngàn rồi dặn

_ con cắt tóc thế nào cho nó phù hợp. Đừng có bắt chước bọn vớ vẩn dị hợm người ta cười cho nhé.

Thằng Dũng gắt lên.

_ cho mấy đồng mà nói nhiều thế nhè.

Chị Thu giận quá chẳng thèm nói gì mà đi luôn. Trên đồng lúa đang thì con gái xanh tốt mon môn. Chị Thu nhìn thành quả của mình thì phấn khởi lắm. Đang rẽ khóm lúa ra để xem có sâu không thì chị Thu giật mình khi nghe có người nằng sau lưng

_ con đàn bà đề tiện, khốn nạn. loại mày chó nó tha mất lương tâm rồi.

Chị Thu giật mình quay lại. Thì ra người vừa mắng mình là bà ngoại thằng Dũng. Tức là mẹ của chị Thủy, vợ cũ anh Hùng. Không biết tại sao mình lại bị mắng chị Thu đáp lại

_ sao bà lại mắng con thế.

Bà Thủy lại sa sả mắng.

_ tao nói cho mày biết. Phận làm lẽ thì nên biết điều. Cái loại con chồng bị tai nạn mà nọc nó bắt trả từng đồng tiền thuốc. thử hỏi mày có xứng là một con người không

Chị Thu liền cãi lại.

_ ai nói với bà là con đòi tiền thuốc của thằng Dũng. Con thế con mà làm thế thì chết tươi luôn tại đây.

Bà Thủy lại rít lên.

_ mày còn xảo biện à. Mày không đòi nó thì sao nó sang xin tiền tao. Vừa hôm qua nó sang xin tao 1 triệu. Nói nếu không mang trả tiền trả cho mày thì mày không để cho nó yên. loại đàn bà như mày ác hơn quỷ dữ.

Chị Thu cương quyết phủ nhận.

_ bà đừng có nghe lời nó nói dối mà xúc phạm con. Con không cảm của nó một đồng nào.

Bà Thủy nhỏ phì bãi nước bọt trước mặt chị Thu rồi đáp lại.

_ chỉ chó mới tin mày

Nói dứt câu bà ta quay gót đi luôn khiến chị Thu ức đến uất nghẹn

Bạn đang đọc truyện *Kiếp Làm Lẽ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 9

Bị bà Thủy nhiech móc vô lý chị Thu giận lắm. Lần này chị quyết vùng lên. cái tiếng ti tiện, khốn nạn đã vang danh cả làng thì còn gì phải giữ. Nghĩ vậy chị Thu quay về nhà luôn để ba mặt một lời với con chồng.

Về đến nhà chị cởi vội cái áo rồi đón thằng bé từ tay chồng để cho nó ti rồi hỏi anh Hùng

_ thằng Dũng về chưa anh.

Anh Hùng lắc đầu tỏ ý khó chịu. bà cụ Sung thị vội vàng nói đỡ cho cháu.

_ à. con nó có xin phép mẹ cho ra nhà anh Hiếu chơi một chút.

Có lẽ bà cụ không biết việc sáng nay chị Thu đã cho nó tiền cắt tóc. chỉ vì sợ cháu bị trách mắng lên nói như thế. chị Thu vẫn đang giận lên cũng chẳng thèm nói lại với mẹ chồng câu gì.

Đến quá trưa thằng Dũng mới mò mặt về. Nó cắt tóc theo một chảo mào mỏ. với kiểu 2 bên cạo chọc. còn phần tóc ở giữ từ mái xuống gáy giữ nguyên và vuốt keo dựng đứng. Đến nỗi bà cụ Sung cũng phải thốt lên.

_ chết cha. Đứa nào nó dè cháu ra mà cắt tóc kiểu bỏ láo thế này

Nó sùy một tiếng rồi đáp lại

_ bà biết gì mà nói.

Anh Hùng lúc này cũng không thể phớt thẳng con trời đánh thêm nữa mà phải mở miệng quát mắng

_ mày xem đầu tóc này có giống người bình thường không. Cái răng cái tóc là góc con người. Nhìn cái kiểu tóc của mày dị hợm như là con ngợm. chứ con người đàng hoàng ai làm thế

Thằng Dũng vênh mặt dương oai không tỏ một chút sợ hãi. Nó bắt chọt hướng mắt liếc chị Thu như là bởi chị gây ra chuyện để nó bị mắng. chị Thu lại không nhịn nữa mà trách nó.

_ còn chuyện con đòi 1 triệu của bà ngoại con là thế nào. Sao con dám đồ thừa cho mẹ bắt con trả lại tiền thuốc. con lừa bà ngoại con để lấy tiền đi chơi là không đúng con lại lỗi mẹ ra để làm cái có thì lại càng sai. Con tự nhìn lại bản thân con xem. như thế có được không

Thằng Dũng nghe chị Thu nói thế, biết chuyện bị bại lộ thì có đôi chút giật mình nhưng vẫn quyết không thêm há miệng thanh minh hay nói câu gì. còn bà cụ Sung lại lỏng lẻo như bị lừa. có thể bà tin chị Thu nói đúng nhưng vì hành động kẻ tội đứa cháu yêu của bà trong lúc này là tát nước theo mưa nên bà cụ vẫn mặt sất con đầu.

_ a. Bây giờ thì lộ bản chất quân đầu già rồi nhé. Mấy giờ còn dựng chuyện để chia rẽ bố con nó à. Loại như mày voi

Giày ngựa xé. Mày còn đồ oan cho cháu tao thì tao móc mắt mày ra

Chị Thu cãi lại mẹ chồng

_ mẹ không tin thì sang nhà bà Thủy mà hỏi. con ra ruộng gặp bà ấy. Bà ấy còn mắng chửi con thậm tệ vì thằng Dũng sang xin 1 triệu nói rằng về trả cho con kia kia. mẹ bệnh nó vô lý nó vừa vừa thôi

Bà cụ Sung hét lên.

_mày là con quỷ cái. Mày về đây để phá nát gia đình nhà tao. nếu không có mày thì gia đình tao vẫn yên vui đầm ấm. Mày cút đi để gia đình tao được bình yên.

Chị Thu đáp lại

_ trước kia mọi chuyện không ầm ĩ là vì mẹ bao che, dung túng cho cháu mẹ thôi. bây giờ mọi chuyện vỡ lở ra mới thành thế này. Mẹ đừng đổ tại con

Anh Hùng quát lớn.

_ thôi. Tất cả im miệng hết cả đi.

Bà cụ Sung và chị Thu nhìn nhau không chút thiện cảm nhưng họ cũng không ai nói gì nữa. lúc này mọi người mới phát hiện thằng Dũng đã bỏ đi từ bao giờ. Còn ở trong buồng thẳng cu bé bỗng nhiên khóc ré lên. Chị Thu vội chạy vào với con. miệng gọi nó.

_ cu Dũng của mẹ ngoan nào, ngoan nào.

*

* *

Chị Thu cãi mẹ chồng như thế. nhưng thực tâm chị không có ý xấu với bà chỉ là bao lâu chịu ảm ức khiến chị không chịu nổi nữa.

Đến bữa tối sau khi đã dọn mâm cơm tươm tất ra bàn chị Thu lại vào buồng mời mẹ chồng

_ mẹ ra ăn cơm cho nóng a.

Bà cụ Sung trừng mắt đáp lại.

_ tôi không dám ăn của cô. sợ rằng tôi chẳng sống nổi đến ngày chờ cháu tôi về. Nhưng cô yên tâm. Ông trời có mắt. Cô nhất định không được như mong ước đâu.

Chị Thu biết mẹ chồng giận nên không nói gì nữa. đến bữa chị kể lại chuyện này cho chồng. anh Hùng dặn " cứ kệ mẹ. Phần cơm lại là được. Khi đói thì bà ấy khác phải ăn." quả nhiên là đến sáng hôm sau bà cụ Sung đói thật. Nhưng bà quyết không ăn cùng mâm với vợ chồng con trai. Bởi thế bà cụ lấy chiếc nồi nhỏ trong góc bếp ra rửa rồi lọ mọ vo gạo nấu cơm. Chị Thu nhìn cũng chỉ chép miệng không nói.

Vậy là cả làng lại có chuyện để rí tai nhau. họ nói rằng " bà cụ Sung bị con dâu đuổi ăn riêng " rồi 1 đồn 10, 10 đồn 100 cứ gọi là loạn cả làng. đến nỗi chị Thu đi đến đâu cũng có ánh mắt dò xét, chỉ trỏ. Đương nhiên đề mọi chuyện được thổi phồng thế này thì công lớn nhất thuộc về chị Dung. Phải nói chị ta dùng kế chia rẽ rất giỏi. hơn nữa chị ta lại tìm được thằng Dũng về và nịnh nó nge mình. Vậy là nó thoải mái. Ngày đi chơi, đêm về nhà bác ngủ. vừa được tự do bay nhảy vừa có chốn dung thân. Bà cụ Sung thấy con dâu cả chứa chấp cháu mình thì vui ra mặt. Phải nói là mạng on mới đúng. vậy là chị Dung được dịp nhắc mẹ chồng sang tên mấy thửa ruộng. Hôm nay nhân có chồng ở nhà và mẹ chồng lại sang chơi. chị Dung liền gọi ý.

_ mẹ đã suy nghĩ kỹ điều con nói chưa.

Bà cụ Sung đáp lại rất điềm nhiên

_ rồi. mẹ nghĩ thế cũng hợp lý

Chị Dung vui vẻ nói.

_ vậy hôm nay anh Hải nhà con ở nhà. Tien thế mẹ làm giấy luôn để xin xác nhận của ủy ban. được cái sang nhượng đất nông nghiệp nên cũng dễ.

Bà cụ Sung lại hỏi.

_ nhưng mẹ không biết làm giấy thế nào.

Chị Dung lại nhanh nhẩu.

_ giấy thì để con làm. mẹ chỉ cần ký tên thôi. rồi anh Hải đưa mẹ lên ủy ban cùng anh ấy luôn. cũng coi như để người ta biết là mẹ hoàn toàn tự nguyện.

Thấy anh Hải ngồi im re, chị Dung còn huých tay chồng để anh ta nói với mẹ đề

_ mẹ an tâm. con quen anh Bình làm cán bộ địa chính xã lên làm nhanh lắm. rồi nhất định sau này khi thằng Dũng lớn khôn, biết suy nghĩ thì con sẽ trả cho nó

Vậy là bà cụ Sung không một chút nghi ngờ mà làm theo ý con dâu. Thế là việc làm giấy và cả việc lên ủy ban xã để nộp giấy xin sang nhượng cũng được tiến hành ngay sau đó.

Rồi thời gian lặng lẽ trôi. Anh Hùng, chị Thu biết thằng Dũng ở nhà bác nên cũng an tâm mà kệ mặc nó. bà cụ Sung vẫn nấu ăn riêng và không thềm nói gì với con dâu út. Đến thằng cu bé đủ ở cùng nhà nhưng từ lúc lọt lòng cho tới lúc bây giờ là nó biết bò mà bà nội cũng chẳng mấy khi nói được câu cung nụng chứ đừng nói gì đến được bà bế bồng.

Hôm nay bà cụ Sung đang ngồi trên ghế hướng ra cửa để đọc sách kinh thì thằng cu bé bò tới ôm lấy chân bà nội. Chẳng ngờ bà cụ Sung đẩy cháu ra mà nói.

_ đi ra. Mày không phải cháu tao.

Chị Hùng nghe thấy thế thì bực mình đáp lại mẹ mình.

_ sao mẹ lại nói thế. thằng Dũng nó là cháu nội của mẹ rành rành mẹ lại nói không nhận. Như thế còn ra làm sao.

Bà cụ Sung vẫn ung dung trả lời.

_ tôi thế đấy. tôi chỉ có thằng Dũng là cháu nội tôi thôi.

Anh Hùng đang định cãi lại mẹ thì có 3 xe máy phóng vào rồi dừng trước cửa nhà. Trên xe là một tốp người ăn mặc hầm hố, sẫm chỗ đầy người, mặt mày bặm trợn. Khi anh Hùng và

bà cụ Sung còn giật mình ngờ ngạc thì một kẻ trong số đó hát hàm lên tiếng hỏi.

_ đây có phải nhà thằng Dũng không. Nó đâu rồi

Bạn đang đọc truyện *Kiếp Lâm Lê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10

Sau khi nghe giọng điệu khùng khiếp ấy đến hỏi con mình. Anh Hùng sợ đến toát mồ hôi hột. Anh đoán rằng thằng nghịch tử đã gây ra chuyện gì rồi. Nhưng anh Hùng vẫn điềm đạm hỏi lại bọn người kia

_ thằng Dũng là con tôi. Các anh tìm nó có việc gì.

Vừa xác nhận đã đúng nhà thì cả đám lập tức xuống xe mà rồing rần theo nhau vào trong nhà. bọn chúng ngồi trật cả ghế mà không cần ai mời. Sau khi đã yên vị một thằng ra đáng đại ca đập xếp giấy photo ra bàn rồi mới nói

_ thằng con anh nợ tôi 20 triệu. có bản photo sổ hộ khẩu làm tín chấp. giờ nó không có khả năng chi trả và trốn rồi. thế nên anh xem thu xếp trả nợ cho tôi.

Từ lúc bọn chúng vào nhà anh Hùng cũng đã nghĩ đến mọi khả năng xấu nhất mà chuẩn bị tinh thần nên vẫn cương quyết nói.

_ Nó còn chưa đủ tuổi vị thành viên. Các anh dám cho 1 đứa trẻ vay tiền là các anh sai. Hơn nữa tôi không phải người vay. Thì tôi không có nghĩa vụ trả nợ cho các anh

Bà cụ Sung biết thằng cháu yêu dây dưa với dân xã hội thì lo lắng cho cháu đến run rẩy cả người. Nay lại nghe con trai phải trách nhiệm thì lại càng sợ hãi hơn. bà cụ nghĩ đến thằng Dũng sẽ bị hại. nhưng không biết phải làm sao. Trong người cũng chẳng có gì đáng giá. Thế nên chỉ biết khóc lóc mà đấm ngực thùm thụp. Ở ghế bọn lưu manh cũng chẳng hài lòng với câu trả lời của anh Hùng nên thẳng cầm đầu lại đập bàn thị uy.

_ nó là con anh mà anh phải tay như không được ợ. Không nói nhiều nữa. tiền của tôi là xương là máu. 1 tuần nữa tôi không nhận được tiền thì thằng Dũng đưa bàn tay nào nhận tiền thì trả tôi bàn tay đó. Chứ nó không trốn khỏi tai mắt của tôi đâu. Lại càng không nuốt tiền của tôi để dành được. Mọi chuyện bây giờ sẽ như thế nào thì tùy anh lựa chọn

Anh Hùng tuy cũng không muốn chúng làm hại con trai. Nhưng vẫn mạnh miệng đáp lại.

_ các anh đừng tưởng trên đời vô pháp vô thiên nên muốn làm gì thì làm nhé. Còn tôi thì không có đồng nào để trả các anh đâu.

Tên kia trừng mắt hỏi lại cũng như là đe dọa gia chủ

_ anh khẳng định một lần nữa là anh không đứng ra trả nợ cho nó có phải không.

Anh Hùng đáp lại.

_ bên anh sai. bởi đáng nhẽ ra ngay từ đầu bên anh không được cho thằng bé chưa đủ tuổi trưởng thành vay số tiền lớn như vậy. Anh hãy thử nghĩ xem với số tiền ấy nó làm những gì.

Dường như hết kiên nhẫn. Tên đại ca gất lên.

_ nó làm gì thì anh tự đi mà hỏi nó. Tôi không có thời gian nói đạo lý với các người. Anh nói không trả thì để tôi đi tìm nó. Vậy thôi.

Trước lời uy hiếp của của bọn đó. anh Hùng không nao núng cũng chẳng tỏ ra nhún nhường. Bà cụ Sung thấy thái độ của con trai thì giận lắm. lại lo lắng cho thằng cháu nên vội vàng van xin bọn côn đồ

_ tôi xin các anh thư thư cho một thời gian. Nhất định bà già nay sẽ trả nợ cho nó. các anh đừng làm hại cháu tôi

Bọn kia không không đáp lại lời bà cụ. nhưng tên đại ca hát hàm gọi bọn đàn em.

_ đi về thôi chúng mày.

Tức thì bọn kia đồng loạt nhấc mông đứng lên ra về. con chó con đang nằm ở bậc cửa thấy đồng người huỳnh huých bước qua nó sợ hãi đến nỗi run cầm cập mà đái luôn vào mũi giày của một thằng trong bọn ấy. Khiến thằng này điên tiết đá mạnh vào bụng con chó làm nó bị bắn vào một góc và rất đau đớn mà kêu lên " oảng, oảng...oảng " nghe đến nao lòng. còn bọn kia cũng đã quay xe phóng ra đường làng, tiếng nẹt bô ầm ầm huỳnh náo cả 1 khoảng trời.

*

* *

Ở cái làng có nhiều mẹ rảnh háng chuyên rình chuyện người ta để ngồi lê đôi mách thì biến nhà anh Hùng là cực căng. Dĩ nhiên làm sao qua được tai mắt của mấy bà. Đến nỗi khi chị Thu đang đốt rom ở ngoài đồng để chuẩn bị trồng ngô thì đã có người nói đến tai.

_ thằng Dũng nhà cô nghe đâu vay nợ xã hội đen. hôm nay chúng nó đến nhà đòi kia kia.

Chị Thu giật mình hỏi người đó.

_ có thật không. Sao bác biết.

Người này đáp lại dửng dưng.

_ nghe báo 1 đám đến đòi xiết nợ. Bà Hạnh với bà Loan còn đứng ở cổng ngõ vào xem. Cả làng đồn ầm lên rồi.cô về nhà thì sẽ rõ.

Chỉ nghe có vậy chị Thu hốt hoảng vắt cả cây gậy khều rom ngoài ruộng mà chạy một mạch về nhà.

Vừa vào tới sân chị Thu đã thấy mẹ chồng vòng tay ôm gối khóc tu tu còn anh Hùng thì tỏ vẻ buồn bã chăm điều thuốc hút. Ở góc nhà con chị vẫn ngủ ngoan trên nôi. Đến tãi thóc vụ này vừa phơi khô chưa cất vẫn còn đầy. Nói chung không mất mát thứ gì như là kiểu bị xiết nợ. Vậy là chị Thu an tâm lại gần hỏi chồng.

_ nhà có chuyện gì à, mà em nghe người ta nói bị xiết nợ.

Anh Hùng trầm ngâm đáp

_ thằng Dũng vay xã hội đen 20 triệu. chúng nó đến đây đòi.

chị Thu nghe từ chính miệng chồng mình khẳng định thì sợ hãi, miệng lẩm bầm

_ trời ơi. Sao lại như thế được. Bây giờ phải làm thế nào.

Anh Hùng buông một câu bất lực

_ kệ nó.

Chị Thu không biết nói gì lúc này lên cũng im lặng. Bà cụ Sung liền thay đổi thái độ khác hoàn toàn với những hôm trước mà cầu xin.

_ chuyện đã thế này rồi. Mẹ xin 2 con cứu lấy nó, cứu lấy đứa cháu ngu dại của mẹ. nhất định lần này nó sẽ nhận ra sai lầm. Dù gì nó cũng là máu mủ nhà ta

Chị Thu đáp lại mẹ chồng

_ mẹ để từ từ để bọn con tính

Còn anh Hùng thì lại nói.

_ mẹ có biết càng ngày nó càng hư thân không. Lần này sẽ có lần sau. Mẹ đừng dung túng cho nó nữa. hơn nữa số tiền ấy nhà mình kiếm đâu ra. Cùng lắm là đưa ra pháp luật

Bà cụ Sung nghe chừng con trai không nhất trí lên lại trở mặt ngay.

_ rút cục anh không muốn cứu con anh phải không. loại bỏ như anh đáng chém lăm. loại vô tình vô nghĩa. Tôi phải cầu cho tôi được sống lâu trăm tuổi để chờ xem sau này thằng Dũng nó lớn nó ngoan đến thế nào hay là báo nợ đến cả tỷ nhé. liệu lúc ấy anh có bán nhà, bán đất cứu nó không. Con bây giờ anh không cứu thằng Dũng thì tôi cứu

Anh Hùng dương như đã chai lì mà không cảm xúc. Chị Thu thì ú ớ không nói lên lời. về phần bà cụ Sung thì đứng dậy vớ lấy cái nón đội lên đầu rồi lật đật chạy sang nhà con trai cả. vừa đến cửa bà cụ đã lớn tiếng gọi con dâu

_ Dung ơi, Dung à. Ra mẹ báo.

Chị Dung từ buồng đi ra từng bước đứng đình rồi đáp lại mẹ chồng

_ mẹ gọi con có việc gì. hay lại nói chuyện thằng Dũng vay xã hội đen ý hả. Nói trước là con không có tiền đâu. Con con đang lo đôn đáo chạy chỗ sẵn cho thằng Hậu. hè sang năm nó ra trường còn có việc luôn. chứ nó cứ bám lấy bố mẹ thì con chết.

Bà cụ Sung lại ngọt nhạt nói với con dâu cả.

_ nào mẹ đã để cho anh chị thiệt đâu nào. chúng mày giúp mẹ cứu cháu chứ không thì bọn kia bắt được sẽ hành hạ nó đến chết mất.

Chị Dung vênh mặt nói.

_ thế mẹ tưởng tiền là lá cứ ra cây là vật được đầy hả.

Bà cụ Sung vẫn cố nài nỉ.

_ hay mẹ gán mấy thửa ruộng cho nhà anh chị nhé. Dù gì cũng sang tên thằng Hùng rồi.

Nghe thế chị Dung vội đổi thái độ mà đáp lại.

_ thì mẹ ngồi xuống ghế đã. Rồi mình bàn chuyện

Bạn đang đọc truyện *Kiếp Làm Lễ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11

Nghe con dâu cả nói vậy cũng là xem chừng đã chịu xuất tiền. Bà cụ Sung vui như mở cờ trong bụng vội ngồi xuống ghế. Bấy giờ chị Dung mới nói tiếp

_ thế mẹ tính 4 sào ruộng thì bán cho con bao nhiêu tiền.

Bà cụ Sung thùng thảng đáp

_ thì nhà ông Cầm vừa bán 6 triệu 1 sào. Nay mẹ chỉ cần vừa đủ số tiền 20 triệu trả cho thằng Dũng. Coi như là 5 triệu một sào thôi.

Chị Dung giẫy nảy.

_ mẹ biết ruộng mẹ không thuận nước. Một vụ lúa một vụ ngô chứ có dễ làm như nhà ông Cầm đầu mà bì. 6 triệu con không mua được đâu.

Bà cụ Sung thấy sượng mặt nhưng vẫn nhẹ nhàng với con dâu cả.

_ vậy bao nhiêu thì con mua được.

Chị Dung đáp lại một cách rất dứt khoát.

_ 4 triệu một sào thì con mua. Không thì mẹ đi tìm người khác. Chứ con không có nhiều tiền mà làm từ thiện hay là làm ăn theo kiểu " thả gà ra đuổi " được đâu.

Bà cụ Sung lăm nhăm tình rồi buồn bã nói với con dâu.

_ $4 \times 4 = 16$. Thế vẫn chưa đủ tiền trả cho bọn kia. Con xem thương cháu thì cho mẹ thêm 1 chút được không.

Trước lời khẩn cầu của mẹ chồng, Chị Dung làm vẻ từ tế mà nói.

_ thôi được rồi. Mẹ muốn đủ tiền trả cho nó thì thế này nhé: mẹ đưa nốt cho con 2 chỉ vàng của mẹ đang giữ. thì tính 4 sào ruộng là 16 triệu thêm 2 chỉ vàng là 6 triệu. Tổng cộng mẹ có 22 triệu. trả nợ cho thằng Dũng còn dư 2 triệu. Mẹ giữ mà phòng thân

Bà cụ Sung lại lưỡng lự

_ nhưng đây là vàng bố mày ngày trước sắm cho mẹ.

Chị Dung bủi môi.

_ ối dào ơi. người chết thì chết rồi. người còn thì vẫn phải lo mà sống. Vàng thì mãi mãi là vàng thôi. chứ có là kỉ niệm hay kỉ vật thì bán có đắt hơn được nghìn nào đâu

Bà cụ Sung im lặng hồi lâu rồi đưa tay lên gỡ đôi bông tai đang đeo đưa cho con dâu. miệng vẫn hỏi lại.

_ chắc chắn đấy nhé.

Chị Dung không đáp lại mà vào buồng lấy 2 triệu đồng đưa cho mẹ chồng mà nói.

_ Mẹ yên tâm. Đêm nay nó về con sẽ đưa tiền cho nó trả người ta. Nhưng mẹ cũng bảo nó về nhà đi. Không thì lên Hà Giang mà ở với mẹ nó. Con cuu mang nó mãi sao được.

Bà cụ Sung lại khần khoản nài van.

_ mẹ xin con thương nó mà cho cháu nó tá túc thời gian nữa. Chứ nó không chịu về nhà. còn giờ mẹ nó có chồng mới. sao mà chứa chấp nó được

Chị Dung tỏ vẻ khó chịu nói.

_ con không biết. Con không cho ngủ ở đây nữa đâu. Lỡ đâu nó quen tay, quen thói lấy đồ của con hay trộm tiền thì sao. Ai biết được.

Bà cụ Sung biết không thuyết phục được con dâu nên òa khóc nức nở. Vừa khóc vừa gào to.

_ ôi cháu ơi là cháu. đại ơi là đại. Giờ thì biết ăn đâu, ngủ đâu đây hả cháu.

Chị Dung lại lạnh lùng nói mẹ chồng

_ mẹ nín đi. Nẫu mẹ quá. mà mẹ về nói với con Thu đừng cấy ngô. Để con cấy. mai con sẽ mua giống về rồi làm đất cấy luôn cho kịp vụ.

Bà cụ Sung không nói câu gì mà vẫn khóc rung rức cho tới khi chán rồi thì tự nín mà đi về.

Vừa về đến nhà bà cụ đã nói to.

_ tôi bán ruộng lấy tiền trả nợ cho cháu tôi rồi đấy. người ta sẽ trông ngô luôn vụ này. đừng có cấy nữa.

Chị Thu giật mình hỏi lại mẹ chồng.

_ mẹ nói gì thế ạ. sao lại bán ruộng.

Bà cụ Sung quát thẳng vào mặt con dâu

_ chị điếc à mà không nghe ra. tôi đã bán ruộng lấy tiền để trả nợ cho thằng Dũng rồi. Đừng có cấy ngô nữa. Ruộng là của tôi. Thì tôi muốn làm gì tôi làm.

Chị Thu là dâu nên cũng chả hiểu át giáp gì về chuyện đất cát nhà chồng nên im lặng. Đến tối anh Hùng đi làm về chị mới hỏi nhỏ chồng.

_ mẹ nói bán ruộng trả nợ cho thằng Dũng rồi đấy. Còn nói ruộng của mẹ. Với lại bảo em không trông ngô để trả ruộng cho người ta. Em lo quá. Nếu mẹ bán thật thì ruộng đâu mà làm. Nhà 4, 5 miệng ăn mà đi đóng gạo cũng chết. Rồi ngô đâu nuôi lợn nuôi gà. đi mua ngô về nuôi thì lỗ vốn

Anh Hùng gạt đi.

_ anh nghĩ là không ai dám mua nếu một mình mẹ đứng ra bán đâu. Mà có mua cũng chưa thể kịp làm giấy tờ. Mai em cứ ra ruộng cấy đi. Kệ mẹ

Chị Thu trong lòng cũng có chút băn khoăn nhưng nghe chồng nói vậy lại thôi. Sáng hôm sau chị vác cuốc và mang hạt giống ngô ra ruộng trông nhưng không có chuyện gì xảy ra. Chiều chị an tâm ra làm tiếp cho xong. nhưng vừa tới ruộng thì chị Thu đã thấy chị Dung dùng cuốc để hất hạt ngô giống của mình trông lúc sáng lên bờ. chị Thu vội hỏi

_ sao chị lại làm thế. tự dưng lại phá của em. cả sáng nay em cuốc hồ đến mỏi tay mới trông được bằng ấy. lý do gì mà chị lại hất hạt giống của em lên.

Chị Dung tung tung đáp lại.

_ thím nói gì thế. thế nào là tự dung. Ruộng của tôi thì tôi làm. Tôi đã dặn mẹ về nói với thím là vụ này tôi làm cơ mà. Là do thím cố tình trồng ngô xuống ruộng của tôi đấy.

Chị Thu hét lên.

_ sao chị nói là ruộng của chị. Giấy tờ đâu. Chị đừng có cướp không như thế

Chị Dung lạnh lùng đáp lại lời em dâu

_ mẹ đã sang tên mấy ruộng cho chồng tôi từ lâu. Hôm qua cũng đã sang lấy tiền. Ruộng là mẹ. Mẹ tự nguyện sang tên cho anh Hải. ủy ban cũng đã phê duyệt và làm giấy tờ đầy đủ. Thím về mà hỏi mẹ ý.

Chị Thu vừa giận vừa tức vội vã chạy về nhà hỏi mẹ chồng.

_ mẹ sang tên mấy sào ruộng cho nhà anh Hải từ bao giờ. Anh chị ấy đã đưa cho mẹ bao nhiêu tiền.

Bà cụ Sung trả lời con dâu với thái độ dửng dưng.

_ ruộng đó tất cả mang tên tôi thì là quyền của tôi. Tôi sang nhượng cho ai là việc của tôi. Tôi cần tiền trả nợ cho cháu thì chúng nó cũng đưa đủ rồi.

Chị Thu bắt lực ngồi bệt xuống nền nhà mà khóc. anh Hùng đang bế con dưới bếp vội chạy lên hỏi.

_ sao mẹ lại làm thế. mẹ biết cả nhà ta trông vào mấy sào ruộng đó không. Giờ 1 tác không có mà trồng lúa thì lấy gì mà ăn. mẹ muốn cả nhà chết đói phải không

Bà cụ Sung vẫn đáp lại lời con trai một cách rất bình thản

_ tôi không cần biết. Tôi chỉ cần cứu cháu tôi. Con anh, anh không cứu nó thì tôi phải cứu cháu tôi. dù tôi có phải vác bị đi ăn xin chẳng nữa

Anh Hùng hét lên.

_ mẹ điên rồi.

*

* *

Từ khi nghe mẹ nói thế. anh Hùng lòng như lửa đốt. Đến tối anh quyết định sang nhà anh trai để hỏi rõ ngọn ngành. Chị Dung nhìn thấy em chồng tới cũng đã lưỡng lự trước được sự việc nên chị ta ung dung như không. Còn anh Hải có vẻ xấu hổ thấy bóng em trai đến thì quay mặt đi. Anh Hùng thì vào nhà vẫn lễ phép

_ em chào anh chị

Chị Dung lại thảo mai với em chồng

_ chú ngồi đi.

Anh Hùng ngồi xuống ghế mới hỏi.

_ chuyện mẹ sang tên 4 sào ruộng cho anh chị là như thế nào ạ. Giờ nhà em không có mảnh ruộng nào cấy cây lúa thì lấy gì mà ăn

Chị Dung đáp lại nhẹ nhàng.

_ thì trước bà sợ khi bà già rồi lú lẫn nên sang tên 4 sào ruộng cho anh Hải nhờ đứng tên thay thẳng Dũng. Hôm qua sang khóc lóc nài nỉ nói bán cho tôi để lấy tiền trả nợ cho nó

Anh Hùng gất lên.

_ vậy sao chị không báo với em. Cả nhà em trông vào đó. chị làm thế khác nào khâu miệng nhà em lại.

Chị Dung cũng quát lên.

_ tôi không biết. Giấy tờ đứng tên mẹ thì là quyền của mẹ. Rồi mẹ tự nguyện sang nhượng cho nhà tôi. Chú muốn đòi lại thì trông đủ 22 triệu ra đây

Bạn đang đọc truyện *Kiếp Lâm Lễ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 12

Nghe chị dâu thẳng thừng nói ra những lời "cạn tàu ráo máng " anh Hùng không thể nhịn được nữa mà lớn tiếng nói.

_ chị sống đều giả nó vừa thôi. Nếu chị từ tế thì khi mẹ nói muốn sang nhượng mấy sào ruộng đó chị sẽ báo cho tôi rồi. Nhưng đây chị âm thầm làm theo ý bà ấy. hoặc là lợi dụng mẹ chồng rồi nịnh nọt để bà ấy làm theo ý chị. Nói cho chị biết " người đang làm, trời đang nhìn" rồi quả báo sẽ rơi vào đầu chị. không sớm thì muộn. khi ấy đừng có than trời. Tham thì thâm thôi

Chị Dung giận dữ quát chồng.

_ đấy anh xem. Anh nghe em trai anh máng tôi thế có được không. Tôi mua bán có giao dịch tiền bạc sảng phẳng mà nó nói như tôi đi ăn cướp. Anh nghe mà vẫn im như thóc thế à.

Lúc này anh Hải bị vợ kích động cũng mắg, đuỏi em trai.

_mày đừng ở đây mà ăn vạ. Cua mẹ thì mẹ bán. Bọn tao thích thì bọn tao mua, thế thôi. còn bây giờ thì cút khỏi nhà tao. Nhà tao thì tao có quyền

Anh Hùng đứng lên chỉ thẳng vào mặt anh trai mà quát lớn.

_ loại đội váy vợ lên đầu mà không biết luân thường, đạo lý là anh đấy. Để tôi xem có thêm 4 sào ruộng thì các người làm giàu được mấy thừa.

Nói dứt câu anh Hùng đi về. Còn chị Dung và anh Hải nhìn theo bóng em trai cho tới khi dáng anh Hùng chìm trong bóng tối. Lúc này trong lòng bọn họ có chút sợ hãi. Chị Dung nắm chặt đôi tay run rẩy bởi chưa bao giờ thấy em chồng lại giận dữ đến thế. Đối với anh Hải thì có chút áy náy, cắn rứt lương tâm. Anh ta thừa biết mình sai. Nhưng vì lòng tham và sự ích kỷ đã che mặt anh ta mất rồi.

Anh Hùng trở về nhà trong lòng buồn hiu. Nhìn mẹ già ngồi ở cuối giường đang đọc kinh làm đầu anh lại càng tủi. nước mắt anh vô tức rơi. đó là giọt lệ của thằng đàn ông với bao thăng trầm của cuộc đời. Phải nói là nỗi buồn vì sự thất bại và bất lực mới đúng, trước kia chẳng phải anh biết chị Thủy không yêu mình mà cố cưỡng cầu hay sao.

anh Hùng lại nhớ về cái thu 18 năm trước. anh khi ấy hai mươi mấy cái xuân xanh. Đêm lòng yêu cô gái kém 5 tuổi nhà ở cuối làng. hình dung về chị Thủy ngày ấy nét na dịu dàng lắm. cũng được tiếng hoa khôi của làng này. bởi thế chị có bao vệ tinh vây quanh. Khi anh Hùng ngó lơ. Chị Thủy vốn chẳng đồng ý nhưng vì nhà anh Hùng có cái nhà xây đầu tiên ở làng này lên bà Thủy ép chị Thủy tiến tới với anh Hùng.mà anh Hùng được người đẹp đồng ý làm người yêu thì vội vàng muốn nghĩ tới việc kể hôn. đó cũng là vết trượt dài để đời anh khó đến bây giờ. Anh Hùng còn nhớ như in cái đêm hôm trước ngày cưới cũng là định mệnh của cuộc đời anh.

để chuẩn bị lễ rước dâu ngày mai thì chiều hôm trước đã diễn ra thủ tục dẫn cưới với đủ 5 chấp như nhà gái yêu cầu. Đêm hôm ấy nhạc đã xập xình ở 2 đầu làng. anh Hùng được lũ bạn rủ sang nhà gái để nhảy cho thêm phần náo nhiệt. Chấp bọn bạn đi đường chính lòng vòng để tránh nghĩa địa anh Hùng đi bộ qua đó để đến nhà vợ cho nhanh. qua mấy bờ ruộng gần nhà chị Thủy anh vô tình bắt gặp vợ mình đang ôm ấp tình tự với tên Bính là người yêu cũ của chị Thủy. Tên này nhà ở xóm trên. bị phát hiện hẳn ta nhanh chân chạy mất.còn chị Thủy ôm chân anh Hùng cầu xin chồng

_ anh hãy tha thứ cho em một lần này thôi được không. em hẹn anh ấy ra đây chỉ để dứt khoát lần cuối cùng.

Vậy là anh Hùng ngậm ngùi quay về. không tha chả nhẽ làm âm ỉ. khi mà mai đã là lễ rước dâu và mọi thủ tục pháp luật cũng như làm phép cưới theo đạo Thiên chúa đã xong xuôi cả rồi. Mà quan trọng là khách khứa đã mời cả. Giờ hủy hôn cũng không được. Thôi thì thà " lấy đi về làm vợ". Nhưng có ai ngờ. Người đàn bà ấy sau này lại đâm anh một nhát dao với tiếng " lấy vợ về làm đi". Lúc mới về làm dâu chị Thủy tỏ ra biết điều và ngoan ngoãn. Anh Hùng cũng dần quên đi vết thương lòng ngày ấy. Rồi thằng Dũng ra đời,niềm hạnh phúc luôn ngập tràn. Nhưng cũng kéo theo đó là cơ hồ thứ phải lo cho nó. chị Thủy chán cảnh nghèo còn bà Thủy là mẹ chị cũng dần dần khinh con rể vô dụng. Bởi ngoại trừ cái nhà xây bằng với và mặt từ thời bố để anh Hùng là cán bộ làm trưởng về nghỉ mất sức lấy tiền cục xây lên thì nhà chả có gì đáng giá. sau này chị Thủy xin chồng đi làm lễ tân nhà nghỉ trên tỉnh rồi quen một lão già hơn 20 tuổi mà về dứt khoát bỏ chồng. bỏ con mà đi. Kể từ đó thằng Dũng ở nhà với bà nội để bỏ đi làm và chuyện bà chiều cháu hư đã bắt đầu từ đây. tan vỡ hôn nhân đã kéo theo nhiều hệ lụy như vậy. rồi anh Hùng sống lặng lẽ cho tới khi gặp chị Thu.

Anh đang mải nghĩ ngợi rồi nhấp chén trà đắng chếp miệng một cái thì thì Thu vỗ vai hỏi.

. _ không thay đổi được tình hình phải không anh.

Anh Hùng không trả lời chỉ lắc đầu. Chị Thu lại nói.

_ thôi thì mình cố gắng chèo chống vậy. Chờ ít hôm thằng Dũng đủ 1 tuổi em gửi con đi nhà trẻ rồi xin đi làm việc gì đó để có tiền sinh hoạt và đóng gạo. Anh cố gắng làm lo cho con học hành và gia đình là được rồi. chứ giờ biết làm sao.

Anh Hùng nắm tay vợ thủ thỉ.

_ là anh làm khổ em rồi. Em như kẻ đến thu dọn tàn tích cùng anh khi mà em chẳng phải là kẻ phá vỡ.

Chị Thu lại cười hiền.

_ em xác định đến với anh là cùng anh san sẻ mọi thứ rồi. Mà đời có ngày có đêm. Anh cũng đừng buồn mãi. phải lo tương lai đã

Anh Hùng ghen lời không đáp lại. Quả thật đời này, kiếp này anh nợ chị. Nếu 2 người đến với nhau khi cả 2 còn son rồi đó là bắt đầu xây dựng gia đình. Nhưng chị lại đến bên anh khi anh là thứ phế thải hoang tan khi đã qua một đời vợ và đào bòng đứa con riêng ngổ ngược.

*

* *

Thời gian lặng lẽ trôi. Thằng Dũng trở về vì đã không còn nòi nào chứa chấp. Khi ấy trời vào cuối thu, đầu đông. trời bắt đầu rét với gió bắc đầu mùa. tối hôm ấy khi vừa đi làm về chị Thu đang tranh thủ tắm cho con thì thằng Dũng lù lù bước vào nhà. con chó giờ đã lớn, nó không còn nhận ra người nhà nên sủa inh ỏi. Chị Thu vội chạy lên nhà thì thấy con chồng đang ngồi trên bàn uống nước một cách rất ung dung giờ nó gầy như chỉ còn da bọc xương. Thấy chị nó ngước lên nhìn rồi cúi gằm mặt xuống đất. Chị Thu lại nhẹ nhàng hỏi.

_ Dũng về rồi à con. từ nay ở nhà, đừng đi nữa. Chẳng đâu bằng nhà mình con ạ

Bà cụ Sung đang ngồi sưởi dưới bếp nge nói đến cháu thì vội vàng lên nhà. nhìn thấy nó bà cụ ghen ngào.

_ Dũng. sao bây giờ cháu vội về. Sáng tối bà đều đọc kinh cầu nguyện cho cháu bình an.

Nói xong bà cụ khóc lóc sụt sùi rồi lại gần nắn vai thằng Dũng dọc xuống cánh tay rồi kêu lên.

_ sao mà gầy xơ xác thế này. cháu đói lắm phải không. Trời ơi, cháu tôi

Thằng Dũng lúc này mới nói.

_ cháu biết sai rồi bà nói với bố mẹ tha thứ cho cháu.

Chị Thu đáp lại.

_ con à. Chuyện qua rồi. con biết nghĩ lại mà quay về là mừng rồi.

Đúng là chị Thu mừng thật. bởi đầu gì nó cũng là máu mủ của anh Hùng. Nó ngoan ngoãn, từ tế thì gia đình chị mới yên ổn được.

Lát sau anh Hùng đi làm về biết thằng Dũng đã về nhà thì cũng mừng lắm. nhưng anh vẫn nghiêm giọng nói

_ lớn rồi. Từ nay có làm mới có ăn. Ở nhà thì cùng bố mẹ gánh vác gia đình. Từ nay bố làm gì thì theo bố làm đấy

Thằng Dũng lễ phép đáp lại

_ vâng ạ.

Vậy là gia đình tạm thời yên ổn một thời gian cho tới khi đứa em trai của chị Thu làm cơ khí ở Bình Dương gọi điện về rủ anh Hùng vào đó quản thợ cho anh ấy đến giáp tết thì về. vậy là anh Hùng lại dẫn theo thằng Dũng vào trong đó. bà cụ Sung không vui nhưng chẳng dám phản đối vì sợ thằng Dũng sẽ chẳng có chỗ trú chân. vậy là khi chuẩn bị đồ cho cháu, bà cụ Sung gấp những vài cái áo khoác dù anh Hùng đã nói trong đó không lạnh nhưng bà cụ không tin. cứ một mực nghĩ mùa đông ở đâu cũng giá băng như ở vùng Tây Bắc này.

Bạn đang đọc truyện *Kiếp Lâm Lễ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13

Thằng Dũng theo bố đi làm thì anh Hùng, chị Thu đã xác định nó không được bằng được người ta. chủ yếu cho nó theo để rèn giũa. Thế nhưng bà cụ Sung thì không cho là như thế. Từ hôm cháu đi ngày nào bà cụ cũng bắt con dâu gọi điện vào đó để nói chuyện với cháu.

Hôm ấy trời giữa đông, lạnh đến tê cái. vừa ăn bữa tối xong bà cụ Sung bê ghế ra gần bên bếp lửa đang cháy rực ngồi sưởi. đôi bàn tay cương cứng của bà cụ xoa xoa, vuốt vuốt vào nhau để khỏi bị cái lạnh làm cho mất cảm giác. Còn chị Thu thì đang pha nước nóng để rửa bát. Bà cụ lại sai con dâu.

_ chị bấm điện thoại cho tôi nói chuyện với thằng Dũng xem nào.

Chị Thu đáp lại

_ mẹ chờ con một chút.

Vậy là chị vội vàng rửa nốt vài cái bát rồi gọi điện cho chồng để bà nội nói chuyện với cháu. Bà cụ Sung được nghe tiếng cháu mà mừng rơi nước mắt. Cứ ngỡ như cả thế kỷ rồi bà không được nghe giọng của nó. thằng Dũng vừa nghe máy, bà cụ vội hỏi.

_ có lạnh lắm không cháu. Nhớ mặc nhiều áo ấm vào nhé.

Thằng Dũng khó chịu đáp lại.

_ cháu đã bảo là ở đây không lạnh mà. Bà cứ nhắc đi, nhắc lại chuyện này.

Bà cụ Sung lại hờn vu vơ

_ tiền sư bố anh. bà quan tâm anh mà anh lại nói thế à. mùa đông thì ở đâu mà không lạnh. Có phải anh ở nước ngoài đâu. Mà bà nghe nói bên tây còn rơi tuyết cơ đấy.

Thằng Dũng lại trả lời bà nội với giọng miễn cưỡng

_ ở đây không lạnh. Bà yên tâm.

Nói dứt câu nó cúp máy luôn. bà cụ Sung không nghe được cháu nói gì nữa lại ra sức gọi.

_ a lô a lô. Dũng ơi, Dũng à.

Sau khi đã chứng thực rằng đầu dây bên kia đã không còn tín hiệu thì bà cụ lại lẩm bẩm

_ cha bố nhà nó chứ. Bà nhớ nó bà mới hỏi thăm mà câu trước câu sau nó đã tắt máy. Đúng là hư quá rồi.

Chị Thu nhận lấy chiếc điện thoại từ trong tay mẹ chồng rồi nói với bà.

_ mẹ yên tâm. Trong nam nóng quanh năm. Mùa đông chỉ hơi man mát hơn mùa hè một chút thôi. không có chuyện lạnh như ở quê mình đâu

Bà cụ Sung không thèm đáp lại lời con dâu mà lên giường để đọc kinh trước khi đi ngủ. chị Thu đỡ cho thằng cu bé ngủ rồi mới bế nó vào buồng mà đặt trên giường, còn chị lại mang chuỗi vòng mân côi ra để lẩm bẩm (một kiểu vừa đọc kinh vừa đếm hạt để đánh dấu các kinh đã đọc theo đạo Công giáo).

Mùa đông miền Tây Bắc đúng là lạnh thấu xương như cắt da, cắt thịt. Bà cụ Sung tuổi đã cao nên không chịu đựng nổi mà người run lên cầm cập. Những chiếc răng vốn đã lung lay vì lão hóa lại va vào nhau nên cảm giác càng thêm buốt giá. Dẫu bà cụ cũng đã nằm trong nệm phủ, chăn dày. trong cái buổi giá ấy bà cụ lại chỉ xót xa cho thằng cháu thỉnh thoảng bà lại kêu lên.

_ ối Dũng ơi là Dũng. rét lạnh căm căm thế này thì làm thế nào nổi. khổ thân cháu tôi quá hã trời.

Bà cụ than đến lần thứ ba thì chị Thu lên tiếng đáp.

_ mẹ già rồi thì lo thân mẹ đi. Mẹ ngủ sớm cho khỏe. Con đã nói rồi, mà thằng Dũng cũng đã khẳng định với mẹ là trong ấy không lạnh rồi. mẹ đừng lo

Bà cụ Sung lại mắng át con dâu.

_ các người thì làm gì biết xót nó. Nó ở với bố nó. bố nó bắt nó nói không lạnh thì làm sao nó dám kêu rằng đang lạnh lắm. loại ác độc không chút tình người thì làm sao thương một

thằng bé gầy gò. Chắc gì em trai chị đã cho nó ăn no.

Chị Thu cãi lại.

_ mẹ nghĩ nó đi làm nó lẹ như thời phong kiến à mà lo nó bị đói. Nhà con còn kẻ trong đó được ăn ngon hơn gấp mấy lần ở nhà. mẹ đừng lo nghĩ viễn vông nữa.

Bà cụ Sung đáp lại.

_ thôi thì bây giờ bà cháu tôi phụ thuộc các người. Nên các người nói thế nào cũng được. Có ai mà trông thấy.

Chị Thu chán cảnh đôi co với mẹ chồng lên không nói gì nữa. thâm tâm chị lại bị những lời nói khó nghe của mẹ chồng làm tổn thương. Nào chị có dám đối xử tệ với nó. Thậm chí cả em trai chị cũng đôi lần kể rằng. Nó vào đây chẳng làm được việc gì. Đến nấu cơm cho thợ cũng không nấu nổi. Không biết nó vụng về thật hay cố tình chống đối mà mấy hôm nấu cơm hạt chín hạt sống không ai ăn nổi. vậy là em dâu chị lại phải ở nhà nấu cơm cho thợ. dần dần thằng Dũng ì lại mà ăn không ngồi rồi chứ chẳng động tay vào việc gì. Em trai chị chán lắm nhưng chỉ biết tâm sự với chị gái chứ làm gì dám hé răng với anh rể câu nào

*

* *

Sáng hôm sau khi chị Thu thức dậy đã thấy mẹ chồng dậy trước rồi. nhưng bà không xuống giường mà vẫn ngồi ở đó mà ôm chiếc áo của thằng Dũng mà sụt sịt khóc. chị Thu không muốn chọc vào tổ kiến lửa nên vờ như không quan tâm. Chị đi vệ sinh cá nhân và nấu bữa sáng như bình thường. Xong xuôi chị lên mời mẹ chồng.

_ cháo con nấu xong rồi. Mẹ ra ăn cho nóng

Đáp lại chị là thái độ hằn học của bà cụ Sung và câu nói móc mỉa

_ chị cứ ăn ngon, mặc ấm. tôi nhớ thương cháu tôi làm sao tôi nuốt nổi. Chị bán sức khỏe nó lấy tiền thì vui rồi

Chị Thu nghe câu nói của mẹ chồng thì uất nghẹn cổ họng không nói lên lời. sau đó chị lại cố bình tĩnh để xem như không nghe thấy gì rồi xuống bếp mà nấu nôi cá mơn. Thế nhưng bà cụ Sung vẫn không buông tha cho con dâu. Mà còn xúc phạm thêm. Bà cụ nói nhỏ nhưng đủ để cho chị Thu nghe thấy.

_ quân bất nhân thất đức. Thằng bố, con mẹ này không dạy mày làm người tử tế để mày hành cháu tao

Chị Thu vừa quấy nôi cá mơn vừa nói vọng lên trên nhà cãi lại mẹ chồng

_ mẹ đừng có quá đáng quá. Con chưa bao giờ ác với cháu mẹ. Kể cả trong tư tưởng cũng không. Mà mẹ cũng không có quyền lôi bố mẹ đẻ của con ra mà chửi như thế.

Bà cụ Sung tức giận nhảy vội xuống giường rồi lấy chìa khóa mà khóa hết các cửa nhà lại. Ý là cấm chị Thu bước vào nhà. vừa khóa bà cụ vừa đập vào cánh cửa rầm rầm. Miệng mắng con dâu.

_ quân mất dạy, phường ác độc. Cút, cút khỏi nhà tao. mày đừng có nghĩ ở đây mà yên với tao.

Chị Thu cãi lại.

_ mẹ chả đuổi được con đâu. Con ở đây với tư cách là vợ anh Hùng. Con tự làm tự ăn chứ không phải ăn bám ai.

Bà cụ Sung lại đập cửa mạnh hơn như để lấy khí thế chửi tiếp.

_ mày đẻ* biết nhục à. Tao đã đuổi như thế mà mặt mày vẫn căng căng như cái mặt lol. Tao biết ngay là mày muốn chiếm cái nhà của tao mà.

Chị Thu cãi lại với giọng mỉa mai để chêu tức mẹ chồng.

_ vâng. cái nhà xây của mẹ to quá mà. Làm sao con không tham cho được. Mẹ cứ cầu sống lâu vài trăm tuổi mà giữ.

Bà cụ Sung lại gào lên.

_ a. Mày thừa nhận rồi nhé. Con đi nặc nô

Có lẽ bà cụ giận con dâu quá mà không làm gì được lên tiện tay cầm cái chổi ở gần đấy đập mạnh vào cửa sổ làm kính vỡ rơi xuống loảng xoảng khiến thằng cu bé trong nhà tỉnh dậy khóc thét lên. Chị Thu định mở cửa nhà để vào bế con thì bà cụ Sung ngăn lại quát lớn.

_ mày cút về với con mẹ mày. Tao không cho mày bước vào nhà tao.

Bên trong thằng cu bé bị nhốt lại hoảng loạn khóc lớn hơn. chị Thu xót ruột liền giằng chìa khóa từ tay bà cụ Sung rồi đẩy mẹ chồng ra. Ai ngờ khiến bà cụ ngã xuống bậc thềm trước cửa.

Bạn đang đọc truyện *Kiếp Lâm Lễ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14

Chị Thu đẩy mẹ chồng ra rồi thì vội vàng tra khóa vào ổ. Nhưng chị chưa kịp bước vào thì thì thấy bà cụ đã ngã ra đó. chị sợ hãi chạy lại đỡ mẹ chồng dậy rồi hỏi.

_ mẹ có sao không ạ. Con xin lỗi, con không cố ý đâu.

Tức thì bà cụ Sung vùng ra rồi chạy lại giữ sân mà hô lớn.

_ ới gò cao đất dày oi. Con dâu nó đánh tôi đây này. thằng Hùng nge nó vào nam để tôi sống với quý thể này. đòi thừa nhà ai con dâu đánh mẹ chồng ngã sấp mặt thể này hả gòi.

Chị Thu cứng họng không nói lại được gì nên cứ mặc kệ bà cụ muốn nói gì thì nói. còn mình thì chạy vào giường bế con ra.

đương nhiên cái vụ chị Thu đánh mẹ chồng sao thoát khỏi những cái loa của các thông tấn viên của xóm. Chị Thu cũng chẳng thể giải thích nên biết họ xì xào về mình mà lờ đi. Nhưng ông Cát là ông chủ trong họ đâu có thể để mọi chuyện như vậy. Tối hôm ấy ông Cát đến nhà nói chuyện với chị dâu. Chị Thu thấy ông chủ chồng tôi cũng đon đả pha trà rót nước nhưng thái độ của ông Cát với đứa cháu dâu chẳng lấy gì làm vui vẻ. Bởi tiếng đồn về chị Thu quá nhiều khiến ông Cát chẳng thể có thiện cảm với chị.

Phần về bà cụ Sung biết đây là cơ hội nói xấu con dâu nên mừng ra mặt. nhất là khi được ông Cát hỏi.

_ chuyện sáng nay là thế nào. Bây giờ ba mặt một lời bác kể rõ đầu đuôi, căn kẽ ngọn ngành cho em nghe.

Bà cụ Sung vừa khóc vừa kể lể.

_ sáng nay khi vừa ngủ dậy tôi nhớ thằng Dũng quá nên ngắm áo của nó. ai dè người ta ngứa mắt chứ chửi bới. Tôi giận quá mới đóng hết cửa lại. Người ta không cho nên đẩy tôi ngã. Chú xem. Thân già xương cốt yếu đuối. Cũng may Chúa thương che chở không thì tôi gãy ngón cổ rồi.

Ông Cát quay sang hỏi chị Thu.

_ có đúng thế không.

Chị Thu lúc này mới trình bày.

_ mẹ cháu nói không đúng. sáng nay mẹ cháu ôm áo thằng Dũng khóc lóc cháu cũng không dám ý kiến. Nhưng mẹ cháu lại nói cháu bắt nó vào trong đó để làm việc khổ cực rồi lôi cả bố mẹ cháu ra để nhiech móc. Thế nên cháu mới cãi lại. Rồi mẹ cháu giận quá mới đóng hết cửa không cho cháu lên nhà trong khi thằng Dũng thì khóc nên cháu mới đẩy cửa vào bế nó chứ cháu không cố tình làm mẹ cháu ngã.

Bà cụ Sung lại gân cổ quát. ngay lập tức bà cụ chối bay chối biến chuyện xúc phạm thông gia.

_ này nhà chị đừng vu khống cho tôi. tôi không hề động đến bố mẹ chị. chị đẩy cửa hay chị đẩy tôi mà để tôi ngã sấp mặt. Chị mồm loa mép dài nó vừa thôi. Tôi sợ chị quá rồi

Chị Thu cũng vội phản bác.

_ mẹ có xúc phạm bố mẹ con không thì trời đất chứng giám. Còn con không cố tình làm ngã mẹ nên con cũng không thẹn với lòng.

Bà cụ Sung lại tru tréo lên.

_ vâng. Bây giờ tôi già cả ốm yếu phải phụ thuộc chị. Thôi thì chị dỗ điều, đừng đứng cho tôi thế nào thì tôi phải chịu vậy

Ông Cát lắc đầu ngao ngán rồi lúc sau mới phân xử.

_ mẹ chồng nàng dâu nhà này cũng chẳng ai vừa. Nhưng tôi khuyên thế này.:con dâu thì nhường nhịn mẹ chồng một tý mà dành phúc cho con mình. còn mẹ chồng cũng xem lại bản thân mình xem. Đừng chấp nhặt con dâu quá.

Bà cụ Sung vẫn cứ phân bua.

_ nhưng mà chú thử xem con dâu nhà tôi thế nào. liệu có phải thành bà dâu rồi không. Bao lần tôi ảm ức rồi. Chả nhẽ chịu đựng mãi. đây là nhà tôi cơ mà.

Ông Cát lúc này mới nói lại chị dâu.

_ bác cũng làm những việc quá đáng quá. Nguyên việc bác bán hết ruộng đi đã là không phải rồi. Con dâu nhiều khi nó vì thế nó mới không phục.

Bà cụ Sung lại gào lên.

_ tôi không biết. Chú gọi bố con thằng Hùng về cho tôi. Chứ cứ như thế này có ngày tôi chết oan

Ông Cát lại đồng ý để xoa dịu chị dâu

_ thôi được rồi. Để tôi sẽ nói chuyện với thằng Hùng để nó thu xếp ra sớm. Nhưng hai người cũng nên suy xét lại bản thân. Là người trong gia đình mà cứ gây gổ với nhau cũng chẳng ra sao. Gia can lục đục thì con cháu không bao giờ yên ổn

Bà cụ Sung đã đạt được mục đích nên im lặng không ý kiến nữa sự thật là bà chỉ cảm cháu mình về thôi. Ông Cát uống xong ngụm trà rồi cũng ra về. Căn nhà còn lại 2 người đàn bà lặng lẽ mỗi người một góc chẳng ai thêm gọi ới đến ai. Rồi đến giờ ngủ thì ai lên giường người ấy lặng lẽ ngủ. chỉ có thằng cu bé ê á hôn nhiên chẳng biết gì.

*

**

10 ngày sau anh Hùng và thằng Dũng cũng về. Bà cụ Sung nhìn cháu béo lên trông thấy thì mừng lắm nhưng bà cụ vẫn hỏi nó.

_ trong ấy vất vả không cháu. Cháu có được ăn uống đầy đủ không.

Thằng Dũng chưa kịp trả lời thì Hùng đã lên tiếng

_ mẹ khéo lo quá. mẹ nhìn nó là biết nó nhàn rồi. Đưa nó vào thì ngại với mọi người. Coi như nuôi báo cô. Nó chẳng làm cái gì cả.

Thằng Dũng cúi mặt xuống đất. bà cụ Sung lúc này cũng không dám hỏi gì thêm. chị Thu lên tiếng để phá tan không khí nặng nề.

_ hai bố con vừa về thì nghỉ ngơi rồi tắm rửa đi còn ăn cơm. Nghĩ mình thèm nên em làm món thịt đông đấy.

Anh Hùng nghe vợ nói thì vui vẻ làm theo lời chị. Bữa ăn sau đó cũng diễn ra đầm ấm. Sau đó anh Hùng đưa cho bà cụ Sung 1 bộ áo dài tím và nói.

_ của mẹ Huệ gửi biếu mẹ đấy.

Được quà mặt bà cụ vui hơn hẳn khác hẳn với thái độ hằn học với con dâu như mọi ngày. Bà cụ lại nói với chị Thu.

_ mẹ mày xem gửi lời cảm ơn mẹ Huệ giúp bà nhé. Quý hóa quá.

Chị Thu chẳng thèm đáp lại bởi đã quá chán với cái kiểu giả tạo của mẹ chồng.

Từ ngày anh Hùng về quê lại phải đi xin làm bốc vác, chẳng mấy lại là tết mà tết thì tiêu tốn biết bao nhiêu tiền cho lại, còn thằng Dũng vẫn cứ mãi lông bông. Anh Hùng đi theo xe hôm nào cũng giờ khuya mới về nên chẳng thể quản nổi, chị Thu lại chẳng thể nào nói nó. riêng chị bà cụ Sung là vui. Bởi với bà cụ đứa cháu yêu đường nhân hạ, được cung phụng là hạnh phúc rồi. nhưng điều lạ hơn đó là thằng Dũng vẫn có tiền tiêu và thường xuyên có quần áo mới. rồi đến một ngày cái kim trong bọc lâu ngày cũng lòi ra.

Hôm ấy anh Hùng được nghỉ làm, thấy con trai để quần áo lung tung trên giường anh định bụng mang đi giặt rồi sẽ mắng nó sau, thế mà lại phát hiện bí mật của nó. Bởi anh Hùng giặt cái áo mạnh quá làm cái gối bị bắn rơi xuống đất nhưng kéo theo đó là cả chiếc điện thoại mới. Anh Hùng nghĩ nó chỉ dùng đen trắng sao lại có điện thoại xịn. sợ con quen thói trộm cắp anh liền mở máy ra xem thì thấy hàng loạt tin nhắn từ một số lưu là [mẹ yêu], cũng tức là vợ cũ của anh, chị ta nhắn rằng " mẹ gửi quần áo và đồ cho con rồi đấy", thằng Dũng sau khi cảm ơn lại nhắn thêm rằng " con trong nam làm khổ lắm. Em trai của mẹ ta tỏ ra ghét con. Vậy mà về bố nói với mọi người là con không chịu làm gì " biết con trai nói xấu cho vợ mình nhưng anh Hùng vẫn cố đọc hết đoạn tin nhắn, chị Thủy cũng nhắn lại rằng " bố con bị con yêu tình kia che mắt rồi, từ nay con cứ phá nó cho mẹ, để nó tức chết". Thằng Dũng lại nhắn " chứ nhìn thấy mẹ ta là con muốn nôn, con ghét thế không biết ". chị Thủy lại xúi giục con " chúng nó khôn nạn với con 1 thì con phải trả gấp 10 lần như thế, cứ hành chúng nó mạnh tay cho mẹ ". đọc đoạn tin nhắn mà anh Hùng như không tin vào mắt mình. Không ngờ thằng Dũng tráo trở như vậy. Trong nam nó thế nào anh là người rõ nhất, lẽ nào anh nói điều cho con mình, còn vợ cũ của anh nữa, sao lại thâm hiểm đến như vậy

Bạn đang đọc truyện *Kiếp Làm Lễ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 15

Phải nói là anh Hùng sốc thực sự. Nhưng không muốn làm to chuyện mà khiến mâu thuẫn gia đình ngày càng gia tăng nên anh quyết định không công bố đoạn tin nhắn kia cho người khác biết nữa, kể cả là chị Thu. Nhưng thằng Dũng thì chắc chắn anh sẽ không thể để kệ mặc nó hoành hành như thế

Buổi trưa khi cả nhà quây quần ăn cơm anh Hùng mới hỏi con trai.

_ dạo này bố thấy mày lăm lăm đồ mới nhì. Ở đâu mà có thế.

Thằng Dũng ấp úng mãi không nói lên câu. Anh Hùng lại hỏi nó những với tính chất đê kháng định.

_ có phải mẹ mày gửi cho phải không. Mày nhận những thứ đồ đó không biết nhục à. Mày bao nhiêu tuổi mà còn phải bám váy người đàn bà lằng lằng ấy.

Nó khùng lên cãi lại.

_ bố đừng có suốt ngày lôi chuyện cũ ra để nhiech móc mẹ con nữa, nếu không phải vì nhà nghèo quá. Mẹ mới đi làm xa thì đã không theo ông ấy rồi

Bà cụ Sung lại bênh cháu như để minh họa.

_ nó nói đúng còn gì nữa. mà mẹ nó cho thì nó nhận chứ có gì ghê gớm

Lời nói của bà cụ Sung như là đổ thêm dầu vào lửa khiến anh Hùng quát lên tỏ sự giận dữ

_ mẹ thì biết gì mà nói. đối với mẹ nó làm gì cũng đúng, ngay cả phần nó chắc mẹ cũng thấy thom.

Rồi anh lại qua sang nói với thằng Dũng

_ tùm lại là từ nay tao cấm mày nhận bất kể thứ gì của mẹ mày nữa, từ đồ dùng cho tới tiền bạc. Tao thấy là tao đốt hết.

Thằng Dũng cũng không chịu nhận mà to tiếng với bố.

_ bố không cấm được con đâu. Bố vô lý nó vừa vừa thôi.

Bà cụ Sung lại nhảy vào tham chiến.

_ cái Thủy nó mua đồ cho con nó thì có gì mà sai. Sao anh cứ vui dập thằng bé. Nhỡ ra anh phải là người lo lắng sắm sửa cho nó mới phải, anh không lo nổi mà lại còn kiếm chuyện

Anh Hùng đáp lại.

_ trong mắt mẹ thì nó lúc nào cũng bé. Nhưng mẹ nên nhớ nó 18 tuổi rồi, đủ tuổi trưởng thành rồi. nó có làm nó mới có ăn. Những thứ đồ đó nó tự kiếm tiền mua mới là phải, còn chờ người khác lo thì nó phải biết điều, tối ngày cấm mặt đi chơi giỡng không giúp đỡ bố mẹ thì ai cho

Chẳng ngờ bà cụ Sung lại tru tréo lên.

_ nhà này, đất này tôi để lại hết cho nó thì là của nó. Nó không làm nó cũng có ăn. Các người phải chăm lo cho nó

Anh Hùng đáp lại.

_ con nói cho mẹ nghe này, thứ nhất là bố đã sang tên nhà đất cho con thì con mới là chủ, ngay cả mẹ cũng không có quyền cho nó. Thứ 2 là nó đủ 18 tuổi rồi thì con hết trách nhiệm chăm lo.

Chị Thu thấy mọi chuyện quá căng thẳng nên khuyên chồng.

_ anh bình tĩnh đi. Cả giận lại mất khôn

Bà cụ Sung rít lên.

_ thôi, chị đừng có làm bộ làm tịch. không đuổi được con chồng đi nên chị chưa an lòng phải không. Đã thế từ nay bà cháu tôi ăn riêng để thỏa lòng chị và để khỏi phải phiền đến gia đình nhà các người

Anh Hùng muốn xô toẹt ra cái vụ tin nhắn nhưng lại sợ chị Thu nghĩ ngợi nên lại thôi. rồi anh đáp lại lời mẹ đẻ không một chút nhún nhường.

_ đây là tùy mẹ quyết định.

Bà cụ Sung nghe thế thì giận lắm khuôn mặt bà hầm hầm cả bữa cơm chẳng ngẩng lên. Cả chị Thu và anh Hùng cũng đưa cơm vào miệng mà nuốt cho có chứ chẳng trôi được. duy chỉ có thằng Dũng là vẫn ăn ngon lành. Nhìn cái mặt nó trơ trơ như muốn trêu tức người khác.

*

* *

Từ hôm sau bà cụ Sung lại vác cái nồi nhỏ ra nấu cơm ăn riêng thật. thực sự thì mang tiếng nấu riêng nhưng từ hạt gạo, lá rau cho đến muối mắm củi lửa đều là lấy của nhà ra cả. chị Thu cũng nói với chồng là nhường nhịn bà cụ một chút để cả nhà ăn chung nhưng anh Hùng không chịu.

Kể từ ngày ăn riêng đã đến cuối đông, thằng Dũng vẫn ngày ngày ăn mặc bánh bao đi ra khỏi nhà cứ đến bữa lại về ăn rồi đi. phải nói là như sắp lớn. còn bà cụ Sung ở nhà ngày 3 bữa hậu hạ cơm nước giặt giũ cho cháu tận tình chu đáo như nô tì. mà cũng lạ thật. Hai bà cháu thì kiếm đâu ra tiền mà họ hôm nào cũng ăn sang lắm bữa thịt cá bữa lại tôm cua rất thịnh soạn. Chị Thu thắc mắc lắm nhưng không dám hỏi hay nói câu gì có liên quan đến việc này.

rồi một hôm chị Thu đang giặt quần áo thì thấy hết xà phòng nên đành bỏ đấy để chạy ra tiệm tạp hóa gần đó mua. vô tình lại nghe tiếng mẹ chồng đang nói với chị hàng thịt ở sạp bên cạnh.

_ cho tôi 5 lạng thịt vai.

Chị hàng thịt cắt rồi đặt lên cân mà quay về phía bà cụ mà nói.

_ đủ 5 lạng bà nhé. thế là thành 35 ngàn. Tiền cô Thủy gửi còn 1tr 305 ngàn. Hôm nay trừ đi 35 ngàn còn 1tr270 ngàn bà nhớ đấy nhé.

Bà cụ Sung tỏ ra mãn nguyện vui vẻ đáp lại.

_ ừ. tôi nhớ chứ. Bà già này chưa lắm cầm đầu nhé.

Có lẽ cả bà cụ và chị hàng thịt đều không biết chị Thu đang cách họ có một bức vách lên vô tư nói chuyện. Đầu tiên là chị hàng thịt đưa đây.

_ bà cũng tốt số thật. con dâu cũ mà nó vẫn chăm lo cho. chứ chà như đưa con dâu mới kia nhì.

Bà cụ Sung trả lời chị ta với giọng lạnh lạnh và không giấu nổi niềm tự hào.

_ vâng. Đúng là số tôi vẫn còn may phúc. chứ con kia nó sống thất đức lắm. nó xúi chồng nó đuổi bà cháu tôi ăn riêng. May có cái Thủy còn chu cấp chứ không thì lấy gì mà đổ vào miệng.

Chị Thu đã hiểu thì ra bà cháu họ vẫn có người gửi tiền về cho mà tiêu nên mới sống phè phỡn như vậy. để bây giờ bà cụ còn nói tốt về con dâu cũ mà đặt điều cho chị. ngẫm nghĩ một lát chị Thu định xõng đến cãi lại. nhưng lại thấy đang giữa đường giữa chợ mà làm to chuyện không hay nên lại nhịn. trong lòng chị nổi uất ức dâng trào. tối hôm ấy trong lúc đã nên giường nằm chị mới nói nhỏ với chồng.

_ hay anh xin lỗi rồi nói khéo để mẹ và thằng Dũng ăn cùng mình được không. cứ tình hình này thì không ổn.

Anh Hùng đáp lại.

_ em kệ bà cháu họ. Rồi có lúc không còn gì để ăn lại tự khắc ăn cùng mình thôi.

Chị Thu thờ dài.

_ nhưng mà đến bao giờ. Trong khi mẹ thằng Dũng vẫn thường xuyên gửi tiền cho bà cháu họ ăn

Anh Hùng buột miệng nói.

_ cô ta lại làm trò gì thế không biết. chính vì cô ta cứ can thiệp vào nên nhà mới rối tung.

Chị Thu lại hỏi chồng.

_ ý anh là sao.

Anh Hùng lúc này mới nói.

_ anh biết cô ta gửi đồ cho thằng Dũng rồi cả điện thoại nữa. lại còn xúi nó chống đối lại chúng ta.

Chị Thu đáp lại.

_ thế thì anh lại càng phải xin lỗi để mẹ ăn chung. chứ anh cứ làm căng thì khác gì trùng kế của chị ấy. Lại sắp tết rồi. Nhà mình cứ thế này thì ai đến.

Nằm bên cạnh anh Hùng không đáp lại vợ mà chỉ lặng lẽ thờ dài

Chương 16

Cả đêm anh Hùng trần trọc không ngủ được. Anh suy nghĩ về những gì vợ nói. xem ra thì cũng có lý. Vậy là anh quyết định theo ý của chị Thu.

Sáng hôm sau thấy mẹ dậy sớm lục sục chuẩn bị bữa sáng cho 2 bà cháu anh Hùng liền dậy theo. nhìn bà cụ Sung đang định mang chiếc nồi đi rửa anh đỡ lấy rồi nói với mẹ.

_ mẹ à. Trời đông gió rét. mẹ cứ nghỉ thêm đi rồi vợ con nấu bữa sáng cho mẹ ăn. mẹ già rồi cần được nghỉ ngơi.

Bà cụ Sung vẫn làm phách

_ thôi. tôi chẳng dám phiền chị ấy vất vả. Bà cháu tôi rau cháo tự đùm bọc nhau.

Anh Hùng vẫn ăn cần.

_ mẹ tuổi cao sức yếu rồi, vợ chồng con có bổn phận phụng dưỡng mẹ. Thu không có ý gì đâu. Nhưng cô ấy không khéo ăn nói thôi. nên mẹ đừng chấp nhặt vợ con. Mà cũng vì thằng Dũng hư mà con lại nóng tính chứ nó là huyết thống của con sao con không thương nó. Con chỉ mong mẹ để con uốn nắn nó kéo không kịp nữa.

Bà cụ Sung gật gù.

_ anh làm thế nào thì làm. Đừng để con mình chịu thiệt " khác máu tanh lòng " lẽ nào ang không hiểu.

Anh Hùng vẫn nín nhịn.

_ vâng. con tự biết cân nhắc. Nhưng mẹ cũng vừa phải thôi. con không muốn gia đình ta xào xáo nữa.

Bà cụ Sung không đáp lại nhưng tỏ ra miễn cưỡng lắm mà lại lên giường nằm tiếp. quả thực trời lạnh đến cắt da cắt thịt thì người già như bà cụ đâu ai muốn ra khỏi chăn ấm nệm êm vào lúc sáng sớm. Lâu lắm mới được nằm thoải mái nên đến 9h sáng bà cụ Sung mới dậy rồi lại lọ mọ pha nước rửa mặt. Chị Thu đơn đã tươi cười.

_ để con hâm lại bát canh cho nóng để mẹ ăn nhé.

Bà cụ không tỏ thái độ hăm hè con dâu như trước nhưng cũng trả lời cũng chẳng lấy gì làm vui vẻ mà đáp lại rất dửng dưng

_ không cần.

Chị Thu không nói gì nữa mà ra vườn hái ít bưởi và táo trong vườn đi bán. Đến khi chị xong việc thì bà cụ đã ăn xong nhưng bát đĩa vẫn bày ra bàn. Chị Thu biết ý liền dọn mang đi rửa. lúc này bà cụ lại hỏi.

_ chị có biết thằng Dũng đi đâu không.

Chị Thu đáp lại buồn thiu.

_ con nào có biết. nó thích đi thì đi về thì về chứ có báo với người lớn câu nào đâu.

Bà cụ Sung lại tỏ ý phật lòng ằng háng 1 hồi rồi bật ti vi thật to. Chị Thu quay đi chỉ biết thở dài 1 cái. Đưa con chồng to xác quả thực đã làm chị thêm u sầu nói thẳng ra nó như một món nợ đời. Trả không xong mà mang thì nặng gánh

*

**

Thằng Dũng ngày càng bố lão. Nó nói trống không với chị Thu và không bao giờ chơi với thằng Dũng. Bà cụ Sung biết cũng lờ đi. Chị Thu không thể nói nổi nó. có lần anh Hùng cũng nghe thấy. anh liền nói nó.

_ lớn rồi phải biết cư xử. Đừng như lũ mất dạy. Mẹ Thu tuy không sinh ra con nhưng cũng ngang vai với mẹ đẻ con. Ăn nói thì phải lễ phép.

Đáp lại anh Hùng lại là thái độ tình bơ và im lặng của nó lại thêm sự khó chịu của bà cụ Sung. Cũng từ ấy thằng Dũng như muốn tránh mặt bố nó. suốt ngày nó đi chơi đến quá bữa lại về tìm ăn chứ chẳng thèm về đúng giờ nữa. anh Hùng thừa biết nó ở quán nét hoặc lại tụ tập với mấy đứa bạn rượu chè, bay nhảy nhưng cũng chán chả muốn đi tìm nữa. Đương nhiên vợ chồng anh cũng thừa biết không ai khác ngoài mẹ đẻ nó chu cấp tiền bạc cho nó tự do bay nhảy

Thế rồi cũng đến tết. Nhà tuy điều kiện không bằng người ta nhưng anh Hùng chị Thu cũng cố gắng chuẩn bị tươm tất từ thịt lợn, thịt gà, giò chả, bánh chưng... ở quê còn giữ lễ thói lắm dù rằng anh Hùng là con út nhưng thờ tổ tiên và phụng dưỡng mẹ già nên họ hàng mỗi dịp lễ tết lại tề tựu hết ở đây. đương nhiên cái phần lì xì cho trẻ con cũng phải chuẩn bị khá nặng tay.

Ngày mùng 1 họ hàng quây quần thuộc ở gần kéo đến đông vui cả ngày. người vào kẻ ra cứ rầm rập. Chị Thu cũng rút tiền lì xì từng đứa trẻ miệng thì cười mà xót cả ruột cái việc lì xì ở quê nó như hủ tục ăn sâu vào tiềm thức. Anh chị đã lên chức ông chức bà thì lì xì cũng phải tương xứng. Trái ngược lại với con dâu thì bà cụ Sung được cảm những đồng tiền chúc thọ miệng cười như pháo nổ. và tất lễ dĩ nhiên là tiền này bà cụ được giữ chứ ai dám hỏi đến. thậm chí cả những người họ hàng thấy chị Thu bận tiếp khách liền gửi bà cụ tiền lì xì cho thằng cu Dũng bà cụ cũng cần luôn túi chứ chẳng có chuyện đưa lại.

Ngày mùng 2 lại vẫn như hôm trước. họ hàng ở xa mùng 1 không đến kịp thì hôm nay họ sẽ đến. chị Thu vẫn lọ mọ trong bếp tất bật với nồi niêu bát đĩa. thậm chí đến bữa cơm thằng Dũng ngó không thấy bát nước chấm còn rung đùi quát.

_ mâm này chưa có bát nước chấm đâu nhé.

Một số người họ hàng nhìn nó. Anh Hùng cũng ứa gan mà trợn mắt lườm con thì thằng Dũng mới cúi mặt xuống ăn cơm như không có chuyện gì. chị Thu lại lặng lẽ bưng bát nước chấm ra.

Xong bữa cơm họ hàng tàn về hết để mình chị Thu với đóng bát đĩa bẩn ngổn ngang và cái bụng đang đói. vừa đếm lại số tiền để chuẩn bị mừng tuổi đã với đi quá 2/3 chị Thu vừa nghĩ ngợi đến đứa con chồng. Lát sau chị để chiếc ví trên miệng bể nước rồi ngồi xuống rửa bát. Trong lúc ấy chỉ có thằng Dũng đi về sinh qua đây rồi khi vào nó rất vội vã sau đó phóng xe đi chơi luôn. Đến khi chị Thu cầm đèn ví đã thấy nhẹ tênh. chị giật mình mở ra xem thì trong đó đã chẳng còn đồng nào. biết con chồng lấy nên chị vội gọi anh Hùng lại để nói chuyện. Nhưng đang tết tư và cũng không có bằng chứng nên chẳng làm thế làm gì nó. Lại no mai vẫn có khách và trẻ con phải mừng tuổi. Chị Thu xúi chồng

_ hay anh vay mẹ ít tiền để mai lì xì cho trẻ con. Chứ họ hàng đến chẳng nhờ cứ im đi sợ mặt à.

Anh Hùng gật đầu rồi vào giường nói với bà cụ Sung

. _ mẹ được nhiều tiền mừng tuổi không

Sợ con trai lấy mất bà cụ Sung vội vàng đáp lại.

_ có vài đồng thôi.

Anh Hùng nói luôn

_ có bao nhiêu mẹ cho bọn con vay để mai chúng con mừng tuổi cho bọn trẻ. nhà con bị mất hết tiền rồi.

Bà Cụ Sung lại mắng con dâu.

_ nhà đông người nườm nượp mà không chú ý. có đồng tiền cũng không giữ được. đầu năm đã mất tiền. Mất giồng cả năm thôi.

Anh Hùng đáp lại

_ không nói nữa mất vui. Mẹ có đồng nào cho con vay hết đi. Đến nữa ra giêng con trả đủ.

Bà cụ Sung ngẫm nghĩ một hồi rồi móc túi ra 940 ngàn. Bà cất đi số lẻ rồi đưa cho con trai mà nói.

_ tôi cho vay 900 ngàn. ra giêng phải trả tôi 1 triệu. của đâu mà cho không.

Anh Hùng không ngại ngại liền nhận lấy rồi đáp lại.

_ vâng. 1 triệu thì 1 triệu

Bạn đang đọc truyện *Kiếp Lâm Lễ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17

Chị Thu ở bên ngoài nghe thấy từng lời mẹ chồng nói thì bặt mồm. bà tính toán chi lý đến không còn chút tình nghĩa. Lại nói đêm ấy thằng Dũng nó đi đến gần sáng mới về lại lẫn trên người mùi rượu nồng nặc đến buồn nôn.

Ngày mùng 3. Thằng Dũng chẳng biết do rượu vật không ngủ được hay biết đây là tết mà sáng sớm nó đã dậy. Đứng lúc chị Thu đang định mang ấm chén đi rửa thì thằng Dũng chạy lại rót cốc nước uống. Nó cúi người vô tình làm rơi mấy đồng tiền trong túi áo xuống nền nhà. ngay lập tức nó vội vã nhặt lại số tiền đó. Nhưng số trời run rui có 1 đồng 50 ngàn rơi ngay trên mặt bàn phía trước mặt chị Thu. Không khó để chị nhận ra đó chính là tiền nó lấy trộm của chị. bởi vài hôm trước thằng cu Dương trong lúc cầm bút nghịch ngợm đã về vài đường kẻ ngang như giun bò trên mặt đồng tiền ấy. Thấy mẹ kể nhìn chăm chăm vào đồng tiền đó thằng Dũng có chút lấm lét rồi nhanh như cắt đưa tay định nhặt lấy nhưng chị Thu đã cầm đồng tiền ấy trong tay rồi hỏi nó.

_ hôm qua con lấy tiền của mẹ phải không.

Nó cương quyết phủ nhận.

_ tiền nào. ở đâu. ai mà biết được.

Chị Thu nhẹ nhàng nói.

Hôm qua lúc mẹ rửa bát thì để ví trên miệng bể nước. Chỉ có con đi qua. tại sao tiền trong ví liền biến mất. Bây giờ 1 đồng trong số đó lại nằm trong túi con rồi ra.

Thằng Dũng vẫn ngoan cố cãi.

_ tiền thì đồng nào chẳng giống đồng nào. đừng có nhận vợ rồi vu khống cho người khác.

Chị Thu đáp lại một cách đầy uy lực

_ con nhìn xem. Đồng tiền này là trước đó em con đã dùng bút vẽ lên đó. Con trót lấy và tiêu rồi thì còn bao nhiêu trả cho mẹ. Nhà ta thực sự đang rất khó khăn. con đừng sinh chuyện nữa.

Thằng Dũng không hề nao núng mà áp đảo mẹ kế.

_ thằng Dương nó còn chưa biết nói thì cứ lòi nó ra mà làm cái có. Người lớn nói thế nào trả được.

Chị Thu giận quá chỉ thẳng vào mặt nó.

_ còn đừng có hỗn láo. Dù con không coi mẹ là mẹ con nhưng mẹ cũng là người lớn. con phải tôn trọng mẹ chứ con đừng ăn nói trống không và mất dạy như thế. Con nghĩ mẹ phải đổ vấy cho con ư. Lẽ nào mẹ không có lương tâm

Đúng lúc ấy anh Hùng tỉnh giấc. Thấy chị Thu to tiếng anh liền hỏi vợ.

_ lại có chuyện gì thế hả mình.

Chị Thu mới kể lại.

_ em có bằng Chứng hôm qua Dũng nó lấy tiền của em. Đây chính là đồng tiền sáng nay nó làm rơi em nhận được. Chính đồng này hôm nọ do em không để ý mà thằng Dường dùng bút vẽ lên.

Nói rồi chị Thu đưa đồng tiền cho anh Hùng xem. Anh Hùng nhìn qua rồi quát thẳng Dũng

_ mày mất dạy khôn nạn thế cơ hả Dũng. Dũng là " ăn cắp quen tay, ngủ ngày quen mắt ". Nhưng mày cũng phải có lương tâm để xem nhà mình thế nào. đồng tiền mày ăn trộm là những đồng tiền cuối cùng của bố mẹ đấy. Sao mày vẫn nở lấy đi.

Nó dùng dùng tức giận và cũng tỏ thái độ hỗn láo với cả bố nó mà cãi lại.

_ đã bảo không lấy mà sao vẫn bắt ép tôi nhận. Tôi nhận thì các người mới hài lòng phải không. được, vậy cứ coi như là tôi lấy đi. Thì sao

Anh Hùng mắng con.

_ thằng nghịch tử trời đánh kia. Tao không hề dạy mày hỗn láo. Mà đến hôm nay mày dám cư xử như thế với tao.

Đến bảy giờ bà cụ Sung nge bên ngoài có chuyện ầm ĩ cũng lật đật chạy ra hỏi.

_ có chuyện gì mà sáng sớm tết tư đã loạn xì ngầu lên thế.

Anh Hùng trả lời mẹ.

_ hôm qua chính thằng Dũng ăn trộm tiền của vợ con. Có bằng chứng mà nó vẫn cãi lại hỗn láo.

Bà cụ Sung bênh cháu cũng hét lên.

_ thế chị ấy có bằng chứng gì mà chắc chắn nó lấy chộm.

Anh hùng lại kể đầu đuôi nguồn con về đồng 50 ngàn cho mẹ mình nge. Còn phần thằng Dũng cũng chẳng chịu thua. Nó còn thêm cả vài giọt nước mắt cá sấu mà kể nể với bà nội.

_ cháu không lấy. Đây là tiền trước tết mẹ cháu cho. Tiền có vài vết mực thì là chuyện bình thường. Mà lại đổ oan cho cháu. đúng là " không ưa thì đưa có giò" không phải là cháu không nhận. Mà tại người ta muốn gây sự để đuổi cháu. vậy thì cháu đi. Bà đừng tìm cháu nữa.

Bà cụ Sung cuống cuống ngăn cản thằng cháu yêu. và không quên đổ mọi tội lỗi lên đầu con dâu.

_ cháu ơi là cháu, đừng có dại mà đi. Đây là nhà cháu. Nếu cháu mà đi thì chẳng bằng mắc mưu người ta hay sao. bà biết nỗi oan của cháu và lòng dạ người ta mà. Người ta hết tiền lại thấy cháu có vài đồng thì ghen tức muốn chiếm đoạt thôi.

Anh Hùng bất lực nhìn mẹ mình. Còn thằng Dũng lại lăm găng hơn.

_ bà ở lại giữ gìn sức khỏe, cháu đi đây.

Anh Hùng giận con nên cũng chẳng thêm giữ. chị Thu cũng âm ức với nó đã nẫu cũng kệ mặc chẳng nói gì. Thế là thằng Dũng vợ vài bộ quần áo rồi chạy ra khỏi nhà. đương nhiệm lịch sử lặp lại. Bà cụ Sung lại tru tréo nằng nhiec con dâu

_ tại mày, tất cả là tại mày. mày thật thâm độc. Tết đến mà mày đuổi cháu tao ra đường không nhà không cửa. loại người không có nhân nghĩa, hiếu thảo thì sẽ chết đường chết chợ chẳng yên thân.

Anh Hùng kéo vợ xuống bếp rồi nói nhỏ.

_ em đừng cãi mẹ. Để bà ấy chửi chán rồi thôi. chứ cãi thì lại đôi co ầm ĩ. Tí nữa khách đến còn ề mặt nữa.

*

**

Đúng là chiêu của anh Hùng cũng có phần nào hiệu quả.

Bà cụ Sung mắng nhiec chán miệng rồi cũng thôi nhưng vẫn hậm hực ngồi ôm gối ở góc giường mặt thì như đưa đám thỉnh thoảng lại khóc nức lên. Khách khứa cũng thấy lạ thì hỏi thăm cũng chỉ cần có người là bà cụ bắt đầu kể nể thương cháu rồi cả chuyện tối qua đưa tiền cho anh Hùng. Rồi kể thì bày tỏ sự cảm thông cho chị Thu vì thừa biết thằng Dũng hư hỏng, người thì nhìn chị Thu với ánh mắt khinh thường, nhạo báng. Vậy là họ hàng sau khi li xi mừng tuổi cho bà cụ cũng lũ lượt kéo nhau ra về mà không ở lại ăn cơm và cũng không cho con họ nhận tiền tiền lì xì của nhà anh Hùng nữa. trong đám khách ấy có cả em gái của chị Thu, chị này tên là Xuân. vốn tưởng cho con sang nhà chị gái chơi tết sẽ vui về ai ngờ lại bề mặt, dẫu chị Xuân thừa biết chị gái mình không bao giờ thất đức như thế. vừa thương lại vừa giận chị gái vì trước kia cả nhà đã cản chị Thu đừng lấy người đã qua một đời vợ và con riêng nhưng chị Thu vẫn chọn anh Hùng nên chị Xuân buồn lắm. định bỏ về ngay nhưng chị Xuân vẫn chào bà cụ Sung cho có lệ.

_ dạ, con xin phép bà đưa cháu về bên nhà ạ.

Bà cụ Sung bĩu môi

_ chẳng dám, chào đi.

Anh Hùng cũng xấu hổ chẳng dám giữ em vợ ở lại. Còn chị Thu tiễn em gái ra cổng, lúc này chị Xuân nói với chị Thu.

_ chị mà khổ quá thì bé thằng Dương về ở với bố mẹ. Anh Hùng có nhớ con thì sang thăm, chứ cứ mang tiếng ác rồi lại bị mẹ chồng, con chồng đày đọa thì không sống nổi đâu.

Chị Thu nói nhỏ vào tai em gái.

_ nhưng anh Hùng rất tốt. Chị cũng thương anh ấy nữa. vợ chồng một ngày cũng lên nghĩa mà.

Chị Xuân lại lắc đầu.

_ rồi chị xem. Bà cụ già rồi thì rồi sẽ mất còn thằng Dũng nó hành chị chưa đủ đâu. Chị thương anh Hùng nhưng phải thương lấy mình hơn.

Nói dứt câu chị Xuân lên xe phóng đi để chị Thu đứng đó với ngổn ngang suy nghĩ. Chị đã sai ngay từ khi chọn đến với anh Hùng nhưng bây giờ mọi chuyện đã ra như thế thì nên sửa sai hay bắt chấp sai lầm mà biến sai thành đúng đây.

Bạn đang đọc truyện *Kiếp Làm Lễ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Thiếu

Cập nhật sau

Bạn đang đọc truyện *Kiếp Làm Lễ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19

Vốn dĩ chị Thu chỉ định bế con về nhà mẹ vài hôm cho khuấy khỏa nhưng trước lời nói của anh Hùng chị lại muốn ở đó luôn. đầu gì đàn bà chỉ lái đũa con. Mà giờ chị đã có cu Dương thế là được rồi.

Anh Hùng đi làm cho tới trưa mới về đến nhà nhưng hôm nay lại rất lạ. chẳng thấy tiếng thằng con trai bé bi bô ê a dù rằng hôm nay là chủ nhật. Bóng dáng chị Thu cũng không xuất hiện. Trong bếp lạnh tanh không có mùi thơm của thức ăn hòa quyện cùng làn khói như thường ngày. anh Hùng giật mình hoảng hốt chạy vào nhà hỏi mẹ.

_ nhà con và cu Dương đâu rồi mẹ.

Bà cụ Sung trả lời con trai với thái độ dửng dưng.

_ tôi đâu có trông vợ con của anh. người ta đi có nói với tôi câu nào đâu. Sáng nay tôi thấy người ta xách vali rồi cứ thế đi thôi. Tôi chẳng thèm nói câu gì đâu nhé

Anh Hùng đứng trước cửa nhà chùng hững. Cảm giác trong anh lúc này chới với, trống rỗng toàn thân như lơ lửng giữa không trung. Một thằng đàn ông đã từng qua đồ võ, hơn ai hết anh Hùng hiểu cái mất mát của gia đình khi người vợ bỏ đi. Anh lại quá rõ tầm quan trọng của chị đối với anh như là bệnh nhân cần bác sĩ vậy.

Lát sau anh Hùng bình tĩnh lại mới cầm điện thoại lên để gọi cho vợ nhưng hết cả hồi chuông chị Thu cũng không nghe máy. anh Hùng lại thần thờ cất điện thoại vào túi để đi nấu cơm. Anh cũng chẳng muốn nuốt nhưng không thể để mẹ già đói được. nấu nướng xong anh dọn mâm cơm ra rồi gọi mẹ.

_ con mời mẹ xuống ăn cơm

Bà cụ Sung buông cuốn Kinh Thánh đặt xuống bàn rồi đứng lên luồn tay ra sau lưng vỗ vài cái. Đứng là bà cụ đã già yếu thật rồi. Với một hồi cho lưng đỡ mỏi bà cụ mới lò dò xuống bếp để ăn cơm. Không còn nhìn thấy khuôn mặt khó ưa của con dâu lòng bà cụ khoan khoái đến lạ. Chẳng phải đây là điều mong ước bấy lâu nay hay sao. Cái cảm giác đạt được thứ mình muốn thực sự rất sung sướng. Chẳng thế mà bà cụ Sung ăn đến 3 bát cơm rồi mới chếp miệng.

_ hà. Ngon. cơm ngon quá.

Anh Hùng nhìn thái độ dương dương tự đắc của mẹ mình thì đau khổ mà thốt lên

_ đuổi được vợ con đi khiến mẹ vui đến thế kia hay sao

Bà cụ Sung tỏ ý không vui mà cự con trai

_ anh cứ làm như tôi đuổi người ta đi ý nhì. tôi làm gì dám. Tôi không nói động đến một câu nhé. Anh đừng có đổ tội cho mẹ già này.

Anh Hùng lúc này mới nói thẳng

_ vậy thì sáng nay mẹ cầu nguyện điều gì. Chẳng phải mẹ trù cho vợ con bị tai bay vạ gió hay sao.

Bà cụ Sung có chút bất ngờ nên rùng mình một cái nhưng rồi lại đáp trả con trai với giọng điệu của kẻ bất cần

_ ừ đấy. Miệng tôi thì tôi nói. Tôi có chửi thẳng mặt vợ anh đâu. Tôi cũng có quyền xin những gì tôi muốn chứ.

Anh Hùng đáp lại.

_ mẹ thất đức thế thì Chúa làm sao nhận lời nguyện của mẹ được. Mẹ hãy nhìn thực tế là con 2 đời vợ rồi. mẹ còn muốn con thành ra như thế nào nữa. hay thành thẳng đàn ông vô gia thất.

Bà cụ Sung đối lại con trai với giọng mỉa mai

_ tôi chẳng quan tâm anh lấy 2 vợ hay đến 4 vợ cũng được. Miếng là không phải loại đạo đức giả bất nghĩa bất nhân như nó. Còn anh vẫn có thằng Dũng là con thì sao gọi là vô gia thất. Chẳng lẽ cứ phải có con đàn bà đó anh mới gọi là có gia đình

Anh Hùng giận dữ thét lên.

_ mẹ quá đáng lắm

Anh Hùng thốt lên câu nói bất lực ấy rồi ra góc sân mà ngấm mấy chậu hoa chị Thu trồng. anh lại khóc, lần này anh khóc vì chị. bởi lẽ anh sợ mất người đàn bà của đời mình. Lúc sau anh lại mở khóa tủ áo khoắc để lấy điện thoại gọi cho vợ. lần này chỉ 3 hồi chuông chị Thu đã nghe máy. Anh Hùng mừng rỡ như đứa trẻ vội hỏi vợ.

_ mình về bên ngoại à. Sao không nghe anh. mình đưa con đi như vậy có biết anh buồn không. Sáng nay anh nói như thế chỉ là để mình suy nghĩ lại thôi. vậy mà mình nỡ đi thật sao

Đầu dây bên kia chị Thu cũng ngẹn ngào

_ em nói rồi mà. em cần thời gian để bình tâm lại. Mà em nghĩ mẹ cũng vậy. Nếu bà đã căm thù em đến mức không thể nhìn mặt thì em nên tránh đi chứ cứ ngày ngày gặp mặt nhau chỉ để mâu thuẫn thêm căng thẳng.

Anh Hùng lại hỏi vợ.

_ vậy mình định ở bên đó bao lâu.

Chị Thu đáp lại.

_ em cũng không biết được. Tạm thời là thế đã. Từ mai em để con cho bà ngoại trông giúp rồi theo đi Xuân đi cần hoa quả. Ngày cũng kiếm được chút tiền mua sữa cho con. Anh đừng lo

Anh Hùng nghe vợ nói thế lại thêm phần buồn tủi. anh hỏi chị 1 lần nữa.

_ vậy là em muốn ở lâu dài bên ngoài ư

Chị Thu nén tiếng thở dài mà trả lời chồng.

_ mọi chuyện cần có thời gian anh ạ. tạm thời cứ thế đi.

Nói xong chị Thu cũng cúp máy luôn. lòng chị cũng rối như trăm mối tơ vò. Chị đâu có muốn đi đến bước đường này.

*

**

Từ hôm ấy chị Thu nhờ mẹ đẻ trông con rồi cũng em gái đi theo xe buôn hoa quả. Anh Hùng cũng thường xuyên sang nhà ngoại thăm vợ con. bà cụ Sung lúc đầu sống vui vẻ vì tổng khứ được con dâu đi. thế nhưng dần dần bà cụ cũng trở nên buồn chán. bởi lẽ căn nhà bấy giờ đã trở lên quá hiu quạnh. Chỉ còn lại mình bà cụ già quanh quẩn đi lại vào ra. trước kia bà cụ chẳng quan tâm động đến việc gì nay tay yếu chân chậm vẫn phải mò mẫm giặt giũ quần áo. chỉ đến bữa trưa và tối anh Hùng mới về nấu bữa cơm cho mẹ rồi lại đi. Đến cả thằng Dũng cũng không về dù đã 5 lần 7 lượt bà cụ Sung sang tận nhà bà ngoại nó để nhờ nhàn giúp. bà Thủy nghe tin chị Thu đã bế con về nhà ngoại còn nói mỉa.

_ sao và không quý xin con dâu nó quay về chứ đi gọi cháu nội làm gì. tưởng nó đạo đức lắm mà không hầu hạ mẹ chồng à.

Bà cụ Sung lại chống chế.

_ nó đi tôi chẳng cần. chỉ thằng Dũng mới là máu mủ nhà tôi. Nhờ bà gọi nó về giúp. từ nay bà cháu tôi lại yên ổn rồi

Thế nhưng bà cụ chờ mãi mà thằng cháu yêu cũng chẳng về rồi lại nhớ đến thằng Dưỡng. Mà quan trọng là lại muốn được con dâu hầu hạ nên trong bữa tối hôm ấy bà cụ Sung lại nói với con trai.

_ dâu con nhà này có thói láo toét ở đâu ra. Đã đi lấy chồng rồi mà lại đến nhà ngoại ở rịt chẳng chịu về.

Anh Hùng thì cho rằng mẹ đã nhận ra sai lầm vì đối xử quá đáng với vợ mình liền cười mà nói với bà.

_ mẹ thấy tầm quan trọng của con dâu rồi chứ.

Mà cụ Sung lại viện lý do.

_ ừ thì cái này là lương tâm của chị ấy thôi. chẳng về mà xem nhà cửa ruộng vườn thế nào. đi lấy chồng làm dâu thì phải quán xuyến việc nhà chồng chứ.

Anh Hùng lại nói.

_ vậy mai con sang đó đón vợ con và cu Dưỡng về nhé.

Bà cụ Sung im lặng không nói gì nhưng tỏ ý đồng tình với con trai.

Sáng hôm sau anh Hùng sang nhà vợ sớm rồi nói với chị Thu.

_ em xem thu xếp về bên nhà nhé. thời gian qua chắc mẹ đã hiểu chuyện rồi. bà bảo nhớ cu Dưỡng và mong em về.

Anh Hùng nói thế là để vợ mừng lòng mà về theo mình nhưng chị Thu lại trả lời

_ em làm việc đã quen mà tiền công cũng cao nữa nên nghỉ thì tiếc lắm.

Khi ấy bà Hậu là mẹ đẻ chị Thu lại khuyên con gái.

_ con nên xem bên nào trọng hơn. Nếu muốn hàn gắn gia đình thì về với chồng, chỉ có gia đình là thứ đáng giá nhất chứ bạc tiền cũng là phù du.

Chị Thu nghe mẹ nói thế lại theo anh Hùng về nhà chồng. Như thế là chị chấp nhận lại cùng anh gánh vác mọi việc (chính xác là chị có "đồng cam cộng khổ " chứ làm gì có ngọt bùi mà chia).

Bạn đang đọc truyện *Kiếp Làm Lẽ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20

Từ ngày chị Thu về lại nhà chồng thì bà cụ Sung cũng không còn dám thái độ quá quắt với con dâu nữa. cả ngày bà cụ cứ ngẩn ngơ vào ra ôm quyển kinh thánh mà đọc đi đọc lại. có lẽ chính bà cụ cũng không biết được mình đã đọc đến đâu. quan hệ giữa mẹ chồng và con dâu cũng trùng xuống nhưng là theo kiểu mạnh ai nấy sống. phải nói rằng mâu thuẫn vốn dĩ không được hóa giải mà thực chất bị đóng băng lại. Đối với chị Thu đã đã chẳng còn quan tâm mẹ chồng bằng cái tâm mà đơn thuần đó là trách nhiệm. Phải chăng sự lạnh lùng của họ là kết quả tất yếu sau tất cả mọi sự việc đã xảy ra

Nhưng rồi cái bình yên gượng ép ấy cũng chẳng thể được lâu. Hôm ấy trời cuối hè oi ả mới vừa sẩm tối mà trên trời đã đầy sao. Chị Thu vừa bón cơm cho thằng Dường vừa dỗ dành nó chỉ trỏ trăng sao trên trời cho nó chơi thì có chiếc xe tay ga phóng rất nhanh vào sân. người đàn bà đó xuống xe một cách rất hấp tấp. Chị ta không chào ai mà hỏi luôn

_ thằng Dũng có về đây không

Nhận ra chị Thủy nên chị Thu bình tĩnh đáp lại

_ có chuyện gì chị vào nhà đã.

Anh Hùng từ trong nhà chạy ra nói lớn

_ chẳng phải nó theo cô đó sao. Tôi tưởng rằng cô đã lo cho nó quần là áo lượt thì nó thêm vào về cái nơi khi gió này nữa.

Chị Thủy bước vào nhà chồng cùng khuôn mặt tái nhợt vì lo sợ chứ không còn thái độ hống hách như mọi khi nữa. chị ta lúc này mới gào khóc.

_ thằng Dũng mấy tháng nay theo bạn bè đi bảo kê quán karaoke. hai hôm trước nó xô xát với một tên khách rồi rút dao đâm người ta sau đó trốn đi rồi. Giờ người đó đã chết. Bên công an nói tìm nó về ra trình diện mà đầu thú không thì chuyện sẽ rắc rối hơn. Tôi đã đến nhà người ta xin phúng viếng mà người ta còn không cho vào.

Lẫn trong tiếng khóc than sùi của chị Thủy là tiếng bước chân của bà cụ Sung từ trong buồng bước ra. dường như những gì nghe thấy là quá sức với một bà cụ già mà đi đến bậc cửa của bà cụ Sung không bước nổi nữa cứ ôm lấy bàn lễ mà lắp bắp hỏi lại con dâu cũ.

_ chuyện đó có thật không.

Chị Thủy lại khóc lớn hơn mà không nói lên lời. Anh Hùng lúc này đáp lại mẹ.

_ chuyện đó là sự thật, mẹ không nghe nhầm đâu. Cháu mẹ đã cướp đi một mạng người. Đây là tội trời đất cũng khó dung được.

Chị Thủy lúc này vừa nói vừa nấc lên vì khóc đã kiệt sức.

_ giờ tôi không biết làm thế nào. hai người tính cách giúp. tôi biết tôi dung túng nó là sai rồi. Cũng tại tôi nghe nó nói bị mẹ kể dối xử tàn tệ nên mới thương nó mà nuông chiều. Sau này tôi cũng đã biết nó nói dối nhưng vì tình ích kỷ mà không chịu nhận mình sai. Nay tôi ngàn lần xin cô Thu tha thứ và giúp tôi cứu con.

Chị Thu lại nói với chị Thủy.

_ dù gì tôi vẫn phải có trách nhiệm với nó. chị yên tâm tôi sẽ làm hết phận sự của mình. Bây giờ phải tìm cách liên lạc được với nó đã.

Bà cụ Sung lúc này cũng xuống nước cầu xin con dâu.

_ Thu à. Từ trước tới nay mẹ có làm gì không phải thì xin con bỏ qua cho mẹ. Con tìm cách cứu thằng Dũng đi con. đây mẹ có chục triệu con cầm lấy lo liệu cho nó.

Anh Hùng ngồi xuống ghé thẩn thờ mà đáp lại mẹ mình.

_ mẹ tưởng chục triệu mà xong à. Vấn đề là mạng sống của con người đấy. nếu nó biết ăn năn thì được hưởng khoan hồng chứ làm sao thoát án được.

Bà cụ Sung lại hỏi con trai.

_ vậy nó vẫn phải đi tù hay sao.

Bà cụ ngược nhìn sang con dâu, chị Thu im lặng không nói còn anh Hùng thì gật đầu một cách đau khổ. vậy là bà cụ Sung lại gào khóc thảm thiết vì tương lai mờ mịt của thằng cháu.

Một lúc sau chị Thu mới nói.

_ hay chị Thủy cứ về đó xem phúng điếu cho người ta còn tôi và anh Hùng sáng mai sẽ đến chỗ vài người quen, họ hàng dò hỏi tin tức về thằng Hùng xem có ai thấy nó không.

Chị Thủy đang trong lúc rối trí chỉ còn biết nghe lời.

_ được. vậy tôi về.

Chị ta vừa đáp thì liềxl ra xe phóng đi. Còn anh Hùng quay sang nói với vợ.

_ mai anh xuống Hà Nội tìm đến chỗ ở của thằng Hậu xem nó có xuống đấy không. Vì từ nhỏ hai anh em chúng nó thân nhau lắm

Chị Thu đáp lại chồng.

_ vậy để em xếp cho mình bộ quần áo vào túi xách.

Anh Hùng lại dặn vợ.

_ đừng nói gì với ai kéo" đứt dây động rừng " chị Thu không trả lời chồng nhưng cũng hoàn toàn nhất trí với anh

Mà người tính chẳng bằng trời tính. Trước khi anh Hùng định xuống chỗ thằng cháu để tìm con trai thì thằng Dũng đã mò về nhà.

2h sáng khi bà cụ Sung vẫn chưa ngủ mà vẫn đang đọc kinh lần hạt cầu nguyện cho cháu thì thằng Dũng lên qua cửa gác từ bếp lên nhà mà vào buồng của bà nội. Bà cụ Sung quá bất ngờ mà sợ hãi hét lên

_ a a...a..

Thằng Dũng cũng hoảng loạn mà bịt miệng bà nội lại. nó ghé sát miệng vào tai bà cụ mà thì thầm.

_ cháu đây. Bà có tiền không. Có đồng nào thì đưa hết cho cháu.

Bà cụ Sung lúc này mới hoàn hồn mà xì xầm vào tai nó.

_ Dũng à. Cháu nghe bà ra công an tự thú đi. Bà sợ cháu chạy không thoát được.

Thằng Dũng đáp lại.

_ cháu đã tìm được mối vượt biên sang Trung Quốc rồi. Cứ sang đấy thì khả năng thoát là 70%.

lúc ấy anh Hùng nghe có tiếng động cũng sang bên buồng mẹ mình nghe ngóng. biết con trai đang ở trong đó anh kéo tấm riđô ở cửa buồng mà nói với nó.

_ nghĩ nghĩ một mình con mà tránh được trăm ngàn tai mất hay sao. con nên ra tự thú. phạm là con người đã sai lầm thì phải trả giá.

Thằng Dũng thấy bố vào thì xoay người ghi chặt cổ bà nội mà đe dọa anh Hùng.

_ ông có bao nhiêu tiền đưa hết đây cho tôi. Đừng có đứng đó lăm lòi.

Sợ thằng nghịch tử làm cản anh Hùng lại nhẹ nhàng khuyên nhủ.

_ con hãy bình tĩnh mà suy nghĩ. Nếu con trốn được sang đó thì sao. Cả đời lang bạt không trốn là nhà. Sống như thế liệu có đáng sống không

Chị Thu cũng chẳng biết đã có mặt ở đó từ lúc nào cũng nói với con chồng.

_ con thả bà ra đi. Bà già rồi. Con xiết mạnh tay như vậy rất nguy hiểm.

Thằng Dũng lại quát mẹ kẻ.

_ bà cầm mồm lại. Về phòng lấy tiền cho tôi. Nhanh lên.

Nói rồi thằng Dũng kéo bà cụ Sung theo ra nhà ngoài rồi ra sân. Nó vẫn quàng tay giữ bà nội làm con tin và hướng mắt vào trong nhà chờ mẹ kẻ mang tiền ra.

Lát sau chị Thu chạy ra đưa cho thằng Dũng 1 xấp tiền mỏng khi nó vừa thả bà nội ra để nhận tiền thì lập tức bị công an nấp 2 bên hiên nhà và trước bụi hoa hồng ngoài vườn xông vào khống chế. thì ra mọi tung tích của thằng Hùng đã bị công an nắm rõ và cài người mai phục. Nhẽ ra họ định bắt nó khi nó vừa cạy cửa vào nhà nhưng sợ nó mạnh động gây hại cho người khác nên họ đành chờ nó thả bà cụ ra. Khi mà thằng Dũng bị công tay dẫn đi rồi bà cụ Sung vẫn gọi với theo.

_ Dũng ơi. Mau về với bà cháu ơi

Rồi bà cụ chạy theo cái bóng mờ mờ của thằng cháu nhưng được vài bước thì bị ngã lăn mấy vòng sân. anh Hùng vội chạy theo đỡ mẹ dậy và ngay lập tức đưa bà cụ xuống bệnh viện huyện. kết quả bà cụ Sung bị gãy 1 xương cổ chân phải và chân trái cũng bị sai khớp. 1 thời gian sau thì chân của bà cụ cũng lành nhưng tuổi cao sức yếu chẳng thể hồi phục được. vậy là để di chuyển bà cụ phải làm quen với chiếc gậy. Từ ấy người ta ít khi nghe thấy giọng bà cụ Sung nói chuyện. Ngày ngày bà cụ chỉ ngồi trên chiếc ghế dài để đọc kinh lần hạt và cầu nguyện. Ngoài ra bà cụ cũng chỉ biết trông chờ vào con dâu hầu hạ cơm nước. tuổi già của bà cụ Sung qua đi như một cái bóng. 2 năm sau bà cụ qua đời mà không được gặp thằng Dũng bởi vì nó bị tòa tuyên án 7 năm tù về tội giết người. anh Hùng và chị Thu cũng hỗ trợ chị Thủy để thay nó bồi thường cho gia đình nhà người ta 200 triệu. năm ấy thằng Dũng mới 19 tuổi mà nghiệt ngã thay nó cũng bỏ mạng trong tù vì HIV. Thì ra nó đã nghiện từ lâu.

Chị Thu và anh Hùng sau biến cố đó dần dần cuộc sống cũng gọi là tạm thời an yên. Đôi lúc anh Hùng hối hận vì đã bắt lực trong việc dạy con. Phần làm cha mà để thằng Dũng thành ra như vậy làm anh rất khổ tâm.

[up ra cho xong chứ em chán tương tác quá rồi]

Bạn đang đọc truyện *Kiếp Là Lê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.